

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

František Kroužil

**Americký imigrační zákon z roku 1965:
Nezamýšlené důsledky a politické aspekty jeho
schvalování**

Bakalářská práce

Praha 2008

Autor práce: **František Kroužil**

Vedoucí práce: Mgr. Kryštof Kozák

Oponent práce: Mgr. Štěpánka Korytová-Magstadt, CSc.

Datum obhajoby: červen 2009

Hodnocení: 2

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu. Současně dávám svolení k tomu, aby tato práce byla zpřístupněna v příslušné knihovně UK a prostřednictvím elektronické databáze vysokoškolských kvalifikačních prací v repozitáři Univerzity Karlovy a používána ke studijním účelům v souladu s autorským právem.

V Praze dne 20. května 2008

František Kroužil

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval svému vedoucímu práce, Mgr. Kryštofu Kozákovi, za odborné vedení, rady, cenné připomínky a zejména velikou trpělivost.

**Americký imigrační zákon z roku 1965:
Nezamýšlené důsledky a politické aspekty jeho
schvalování**

Obsah

Seznam tabulek a grafů.....	7
Úvod	9
1. Přístupy a milníky imigrační politiky USA do roku 1965....	13
1.1 Základní přístupy imigrační politiky USA	13
1.2 Konkrétní milníky imigrační politiky USA	14
1.2.1 Období vysokého přistěhovalectví a začínající restriktce (1882-1924)	15
1.2.2 Období nízkého a klesajícího přistěhovalectví a tuhé restriktce (1924-1943)	17
1.2.3 Období nízkého, ale rostoucího přistěhovalectví a postupného uvolňování restriktcí (1943-1952).....	19
2. Politické aspekty schvalování imigračního zákona z roku 1965	22
2.1 Politický vývoj od roku 1952 do roku 1960.....	22
2.1.1 Kongres a Bílý dům v éře Trumana a Eisenhowera (1952-1960).....	22
2.1.2 Vznik proimigrační koalice zájmových skupin.....	24
2.2 Šedesátá léta	24
2.2.1 „Země imigrantů“ Johna F. Kennedyho.....	25
2.2.2 Nástup Kennedyho a změna v Kongresu na přelomu 50. a 60. let	27
2.2.3 Příprava reformy v Kongresu	28
2.2.4 Konec Bracero programu	30
2.2.5 Přijímání imigrační reformy v Kongresu	30
3. Stručný obsah imigračního zákona z roku 1965	34
4. Nezamýšlené důsledky imigračního zákona na charakter imigrace do USA	35
4.1 Nárůst počtu imigrantů	36
4.2 Změna etnického složení imigračního proudu.....	37
4.3 Co způsobilo nárůst počtu imigrantů a změnu jejich etnického složení?	40
5. Očekávané důsledky imigračního zákona z roku 1965 a jejich srovnání s reálnými důsledky	40
Závěr	45
Resumé	46
Seznam Literatury	47
Internetové zdroje.....	49

Seznam tabulek a grafů

Tabulka č. 1 - Preference imigračního zákona z roku 1965	35
Graf č. 1 – Počet imigrantů podle jednotlivých dekád	37
Graf č. 2 – Srovnání počtu obyvatel USA narozených v jiné zemi v letech 1970 a 2000.....	39

Úvod

Spojené státy americké mají s imigrací jedinečnou historickou zkušenost, a proto bývají dnes často nazývány zemí imigrantů¹ (*nation of immigrants*). Imigranti a imigrace² jako taková měla vždy velký vliv na formování americké společnosti. Nicméně způsob, jakým byli imigranti přijímáni, nebyl nikdy jednotný. Již od poloviny 18. století je možné vůči přistěhovalcům rozlišit dva základní přístupy. Prvním z nich je universalistická otevřenost a na druhé straně stojí restriktivní přístup založený na etnickém exkluzivismu Anglosasů.³ Oba přístupy našly ideovou podporu již u samotných „otců zakladatelů“ (*Founding Fathers*). První prezident USA George Washington v universalistickém duchu v roce 1783 napsal, že USA jsou zemí, jež může poskytnout azyl utiskovaným a potřebným lidem tohoto světa.⁴ Spíše na druhé straně stojí vyjádření Thomase Jeffersona a Alexandra Hamiltona o tom, že nevhodní imigranti mohou zkazit amerického národního ducha nebo obavy Benjamina Franklina, že němečtí přistěhovalci v Pensylvánii nejsou schopni se přizpůsobit anglosaské povaze.⁵

Dva výše zmíněné přístupy k imigraci se v průběhu dějin různým způsobem prolínaly a na základě různých výchozích situací amerického politického vývoje promítaly do konkrétní imigrační politiky Spojených států amerických. V roce 1965, v atmosféře studenovělečného boje o prestiž ve světě a domácího boje za občanská práva v americké společnosti, výrazně zvítězila otevřenost vůči imigrantům, když byl schválen nový imigrační zákon (*Immigration Act of 1965*), známý také jako Hart-Cellerův zákon (*Hart-Celler Act*).⁶

V USA od 20. let 20. století dominovala restriktivní imigrační politika, založená na systému různě vysokých kvót vůči různým zemím původu imigrantů – tzv. národnostních kvót⁷ (*national origins quotas*). Tato politika obsahovala prvky rasismu a diskriminovala uchazeče z východní polokoule, kromě zemí tzv. severozápadní Evropy⁸. K určité úpravě této politiky došlo již v roce 1952, ale teprve reforma z roku 1965 zrušila národnostní kvóty a dala základ novému systému získávání víz, který byl založený na - tzv. spojování rodin⁹ (*family*

---

¹ V češtině bývá často používáno také označení „národ imigrantů“.

² Pokud v této práci mluvím o imigraci (imigrantech atd.), mám na mysli především imigraci na legálních základech. Pro imigraci, která na těchto základech nestojí používám termín ilegální, příp. nelegální imigrace.

³ Baršová, A; Barša P. *Přistěhovalectví a liberální stát. Imigrační a integrační politiky v USA, západní Evropě a Česku*. Brno: 2005, s. 51-52

⁴ tamtéž, s. 51

⁵ Budil, Ivo. T. „Mexifornia“ a soudobá kritika multikulturalismu. In: Jakoubek, Marek a Tomáš Hirt, eds., *Multikulturalismus: Sociokulturní diverzita a interkulturní vzdělávání v České republice*. Plzeň 2003, s. 96

⁶ Tento zákon bývá označován mnoha názvy – více viz 3. kapitola.

⁷ Kvůli větší jednoduchosti a přehlednosti jsem se rozhodl pro termín „národnostní kvóty jako překlad anglického „*national origins quotas*“.

⁸ Termínem severozápadní Evropa označuji země geograficky se nacházející v severní a západní Evropě.

⁹ Tzv. spojování rodin se týká imigrace na základě rodinných vazeb za účelem znovuslovení rodiny v USA.

reunification) a přijímání kvalifikované pracovní síly.¹⁰ Americký Kongres chtěl schválením tohoto zákona ukázat občanům USA i celému světu, že nespravedlivá a diskriminující opatření jsou už definitivně minulostí. V tomto byl Bílý dům i Kongres úspěšný, nicméně se nepodařilo ani zdaleka odhadnout, jaké další důsledky zákon přinese. Ač to nebylo původně očekáváno, imigrační zákon z roku 1965 měl velký vliv nejen na americkou imigrační politiku, ale také na převratnou změnu kvantitativní i kvalitativní podoby americké imigrace. Přišla nová éra masové imigrace do USA, která zásadním způsobem ovlivnila „socioetnický“ vývoj americké společnosti. Zákon se podílel na změně charakteru imigrace, která proměnila „tvář americké společnosti“¹¹.

Cílem mé práce je představit nezamýšlené důsledky imigračního zákona z roku 1965 a srovnat je s očekáváním tvůrců a podporovatelů zákona. Ve své práci se pokusím spojit nezamýšlené důsledky a politické aspekty schvalování zákona v kontextu doby. Tato práce se nezabývá hodnocením, nakolik měly výše uvedené změny pozitivní či negativní dopad pro americkou společnost. Zajímá mě jen to, co zákon způsobil, respektive pomohl způsobit, jelikož imigrační politika nikdy není jediným faktorem, který ovlivňuje charakter migrace. Tvoří spíš rámec, v němž se uvedené změny uskutečňují – imigrační politika „pomáhá“ těmto změnám výrazně se projevit a rozvinout.

V první kapitole se budu věnovat stručnému představení jednotlivých přístupů a koncepcí imigrační politiky Spojených států amerických a také nástinu nejdůležitějších milníků americké imigrační legislativy až do roku 1965. Zejména se zaměřím na vznik systému národnostních kvót ve 20. letech 20. století (modifikovaný v roce 1952), na němž byla imigrační politika Spojených států založena až do roku 1965. Ve druhé kapitole vyličím atmosféru éry 50. a 60. let, představím základní faktory vedoucí k přijetí zákona z roku 1965 a popíšu imigrační debatu, která se vedla zejména v Kongresu při přípravě a schvalování zákona. Ve třetí kapitole charakterizuji konkrétní obsah zákona a představím, jaké zásadní změny tato legislativní reforma americké imigrační politiky přinesla. Následující čtvrtá kapitola bude zaměřena na nezamýšlené důsledky reformy pro demografický charakter imigrace: nárůst počtu imigrantů a změny etnického složení imigrantů. V páté kapitole provedu srovnání očekávaných a reálných důsledků této imigrační reformy, zejména na základě konkrétních dobových vyjádření politiků.

---

¹⁰ Gimpel, James G., Edwards, James R., Jr.: *The Congressional Politics of Immigration Reform*. Boston: Allyn and Bacon, 1999, s. 95

¹¹ Jennifer Ludden, 1965 Immigration Law Changed Face of America, k dispozici na <http://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=5391395>, (15.5.2008)

Toto téma považuji za relevantní i pro dnešní dobu, protože současný systém imigrační politiky v USA, byť několikrát reformovaný (v letech 1980, 1986, 1990 a 1996), je stále založený na zákoně z roku 1965. Navíc, demografické, sociální a ekonomické změny, které tato reforma spoluovlivnila, jsou zásadního charakteru. Imigrační boom doprovázený změnou etnického složení imigrantů a růstem ilegální imigrace, který je od konce šedesátých let v USA patrný, spustil řadu diskusí - politických, odborných či publicistických – a imigrace se stala jedním z předních témat americké politiky. V některých kruzích, zejména imigračních restrikcionistů a zastánců tradičních amerických hodnot nebo v publicistických a novinových člancích se někdy vliv imigračního zákona z roku 1965 až příliš přeceňuje. Zákon se stává obětním beránkem a bez řádného faktografického základu se mu „na vrub“ přisuzují i věci, které s ním souvisí jen okrajově.

Při vypracování práce budu postupovat historicko-analytickou metodou. Budu si všímat jak imigrační politiky a jejich důsledků, tak politického vývoje, zejména na půdě Kongresu. Ve shodě s díly autorů jakými jsou například Daniel J. Tichenor, James G. Gimpel a Steven M. Gillon se snažím oboje spojit, protože „jedno bez druhého nemůže být plně pochopeno.“¹²

Pro účely vzniku této práce vycházím z řady zdrojů, jak knižních publikací, tak časopiseckých studií či internetových zdrojů. Problematika americké imigrace a imigrační politiky je v češtině zpracovaná velmi málo, používám proto zejména materiály psané v angličtině.

Z českých zdrojů zde zmíním knihu A. a P. Baršových kvůli zpracování přehledu a přístupů americké imigrační politiky od 19. století až do dnešní doby, dále články Miloše Caldy které stručně představují současnou podobu imigrace a debaty o ní v USA, potom práce Kryštofa Kozáka o imigraci z Mexika, a nakonec také článek Ivo T. Budila věnující se kulturně-antropologickému pozadí přístupů k imigraci v USA.

Jak jsem již uvedl, v práci vycházím zejména z anglických zdrojů, kterých rozhodně není nedostatek. Na tomto místě uvedu ty zdroje, které moji práci, ať už přímo či nepřímo, nejvíce ovlivnily.

Americké imigrační politice 2. poloviny 20. století a jejími důsledky se podrobněji věnují zvláště práce od Rogera Danielse, Davida M. Reimerse, Daniela J. Tichenora, Petera H. Schucka a B. O. Hinga. Tito autoři patří mezi největší současné kapacity na imigrační

---

¹² Tichenor, Daniel J. *Dividing Lines: The Politics of Immigration Control in America*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2002, s. 15

politiku USA a jejich práce nejvíce formují současný vědecký diskurs. Na imigrační politiku v rámci západních národních států se specializuje kniha Christian Joppkeho. Politickými aspekty schvalování imigračního zákona, zejména vlivem politických institucí, se ve svých knihách zabývají James G. Gimpel a James R. Edwards, Daniel J. Tichenor a také Steven M. Gillon. Zejména na nezamýšlené důsledky imigračního zákona z roku 1965 se ve svých dílech zaměřili historikové H. D. Graham a Steven M. Gillon. Spojení mezi legální a nelegální imigrací zkoumá ve své studii James R. Edwards.

Při přípravě této bakalářské práce jsem se věnoval také četbě autorů, kteří se staví k liberální imigrační politice negativně a v současném přílivu imigrantů vidí ohrožení americké identity. Nejvlivnějším z nich je bezesporu Samuel P. Huntington, který se imigraci věnoval v jedné ze svých posledních knih. Velmi kriticky a zároveň fundovaně k imigračnímu zákonu z roku 1965 přistupuje Otis L. Graham, který se ve svých publikacích snaží ukázat nepříznivý vliv, který americké společnosti tato legislativní změna přinesla. Ještě kritičtější je Peter Brimelow, který svým bestsellerem z počátku 90. let výrazně promluvil do debaty o změně přístupu k imigrační politice. Jeho práce jsou ale, podle mého názoru, spíše publicistickým vyjádřením autorova restriktivního přístupu k imigraci, než odbornou prací.

Článek E. Barkana mi poskytl přehled hlavních trendů charakteru imigrace v USA od roku 1965 do konce 20. století, podobně mi posloužila také kniha Donny R. Gabbacci zaměřující se na etnické aspekty imigrace a publikace George J. Borjase věnovaná ekonomickým aspektům imigrace.

Neopomenul jsem ani internetové zdroje, které poskytují úryvky jednotlivých imigračních zákonů, části záznamů z jednání Kongresu (*Congressional hearings, Floor debates*) či projevy prezidentů a dalších politiků. Kromě toho je možné nalézt také rozsáhlé statistiky federální vlády týkající se imigrace nebo studie a články různých think-tanků, institucí a organizací, které se problematikou imigrace zabývají.

U think-tanků se na chvíli zastavím. Využíval jsem zejména materiály dvou think-tanků, z nichž oba mají migraci jako hlavní náplň své práce a oba sídlí ve Washingtonu, D.C. Liší se jen svou politickou orientací - Centrum pro imigrační studia (*Center for Immigration Studies*) se řadí napravo od středu, zatímco Institut migrační politiky (*Migration Policy Institute*) tíhne ke středu, či k pozici nalevo od něj. V mé práci je použito více materiálů z Centra pro imigrační studia, neboť se problematice imigračního zákona z roku 1965 věnuje detailněji.

1. Přístupy a milníky imigrační politiky USA do roku 1965

Rozhodování o tom, jak kontrolovat své hranice, koho za nimi nechat pracovat, komu umožnit se trvale usadit a koho označit za občana, je v pravomoci každého suverénního státu.¹³ Imigrační politika je určitým nástrojem v rukou státu, řešící otázky s touto pravomocí spojené. V této kapitole se pokusím stručně představit nejdůležitější trendy a milníky imigrační politiky Spojených států až do roku 1965.

1.1 Základní přístupy imigrační politiky USA

Americká imigrační politika je ovlivňována dvěma základními přístupy k imigrantům, které už jsem stručně zmínil v úvodu. Otevřené a univerzalistické pojetí inkusivní na straně jedné, vždy zápasilo s uzavřeným pojetím exklusivním na straně druhé.¹⁴ Spojené státy patří k zemím s jedním z nejvstřícnějších přístupů vůči imigrantům.¹⁵ Přesto se v průběhu let vždy objevovaly různé návrhy a opatření jak imigrační tok omezit, usměrnit či kontrolovat.

Andrea a Pavel Baršovi přirovnávají americkou imigrační politiku ke kyvadlovému pohybu mezi již dříve zmíněnou universalistickou tezí a partikularistickou antitezí, a tedy ji označují za propřistěhovalecký „liberalismus“ a protipřistěhovalecký „nativismus“. Samotné ukotvení pomyslného kyvadla se v čase posouvalo, což je možné ukázat na posunu v chápání nativismu, který byl dříve chápán na bázi rasové a etnické, zatímco nativismus dnešního typu je pojímán na bázi kulturního asimilacionismu.¹⁶

Postoj USA a Američanů k přistěhovalcům souvisí se způsobem chápání vlastního národa a jeho identity. Anatol Lieven rozlišuje dva kořeny vzniku amerického národa, které označuje za „dvě duše amerického nacionalismu“. První „duše“ definuje národ pomocí universalistických principů americké Ústavy, zatímco druhá „duše“ definuje národ prostřednictvím partikulární angloprotestantské kultury.¹⁷

Teze Samuela Huntingtona se snaží ukázat, že Američané nechápali po převažující část svých dějin svou zemi jako zemi přistěhovalců, jichž si příliš nevážili. Od pojmu přistěhovalce Huntington odděluje pojem osadník a tvrdí, že osadníci v 17. a 18. století

---

¹³ Gimpel, Edwards, Jr., s. 5

¹⁴ Baršová, A; Barša P.: Přistěhovalectví a liberální stát. Imigrační a integrační politiky v USA, západní Evropě a Česku. Brno: 2005. s. 51

¹⁵ Gimpel, Edwards, Jr., s. 5

¹⁶ Baršová, Barša, s. 53

¹⁷ Baršová, Barša, s. 53

Ameriku založili a teprve později - v 19. a 20. století přicházeli imigranti do společnosti, která už byla vytvořena osadníky. Američané nejsou podle Huntingtona národem přistěhovalců, ale národem osadníků, přičemž koncepce národa osadníku se podle něj prosadila až v šedesátých letech 20. století.¹⁸

Tvorba imigrační politiky je vedle odborného aspektu ovlivňována názory veřejného mínění, ale také - a někdy rozhodujícím způsobem - lobbováním zájmových skupin nebo zahraničně-politickými imperativy. Pohled veřejného mínění na imigraci v sobě skrývá určitý rozpor. Susan Martinová k tomu říká: „Američané mají sklon pohlížet na předchozí vlny migrace růžovými brýlemi a zároveň vyjadřovat pochyby o schopnosti absorbovat současné a budoucí přistěhovalce.“¹⁹ Zvýšení vlivu zájmových skupin při tvorbě legislativy od 50. let 20. století zase skýtá mnohé přísliby i hrozby. Zájmové skupiny se mohou více soustředit na dané téma než politici, na druhou stranu se může stát, že získají až příliš velký vliv pro prosazení svých partikulárních cílů, které často nemusí být v souladu se zájmy veřejnosti.

1.2 Konkrétní milníky imigrační politiky USA

Zpočátku, v době tzv. expanze na Západ byl vůči imigrantům prosazován velmi liberální přístup. Existence obrovského území západním směrem ovlivnila charakter osidlování USA a také dlouhou dobu ulehčovala začleňování nových imigrantů. Vědomí si tohoto „nekonečného“ prostoru nebyvalou měrou determinovalo vývoj Spojených států, zejména v 19. století. Význam hranice v americké historii jako místa, ve kterém „byli noví imigranti amerikanizováni, osvobozeni a začleněni do smíšené rasy“ zdůraznil proslulý historik Frederik Jackson Turner v knize „Hranice v americké historii“ (*The Frontier in American History*).²⁰

Přestože v této době byli imigranti vnímáni jako něco, co americká společnost velmi potřebuje, již od poloviny 18. století vznikaly v americké společnosti zájmové skupiny, které se proti nim vymezovaly. Nedůvěra vůči novým imigrantům někdy přerostla až v násilné nepokoje. Takovéto nepokoje vypukly ve čtyřicátých a padesátých letech 19. století a došlo při nich i k vypalování kostelů.²¹

---

¹⁸ Baršová, Barša, s. 53

¹⁹ Baršová, Barša, s. 51

²⁰ Budil, s. 95

²¹ Budil, s. 96

V této době také vznikla „Americká strana“ (*American Party*), obvykle přezdívaná „Nic nevím“ (*Know Nothing*). Tato strana, požadující radikální omezení imigrace se dokonce dostala do Kongresu – ve volbách v roce 1853 získala ve Sněmovně reprezentantů 43 hlasů.²² Strana se vymezovala zejména vůči imigrantům z katolického prostředí - proti Irům a Němcům, kteří údajně ohrožovali politické i ekonomické postavení protestantů anglického původu.²³ Své radikální restriktivní požadavky nicméně strana nedokázala prosadit, její vliv postupně klesal a nakonec se rozpadla.

Historii americké imigrační politiky lze rozdělit do několika období. Způsobů dělení existuje hned několik. Například Otis L. Graham ve své knize o americké imigrační politice (*Ungarded Gates: A History of America's Immigration Crisis*) rozděluje tuto politiku na tři základní etapy.²⁴ V první etapě byla imigrační politika nesystematická a podle dobových okolností bez jednotné koncepce, ve druhé etapě rozsáhlá imigrační vlna přelomu 19. a 20. století vyústila do výrazné restriktce, a konečně ve třetí etapě trvajících od roku 1965 liberální reforma iniciovala velkou vlnu imigrace podobnou té z přelomu 19. a 20. století.²⁵

Pro účely této kapitoly se v souladu s Andreou a Pavlem Baršovými přidržím dělení historika Rogera Danielse, který rozlišuje pět období americké imigrační politiky: „(1) období vysokého přistěhovaectví a začínající restriktce (1882-1924), (2) období nízkého a klesajícího přistěhovaectví a tuhé restriktce (1924-1943), (3) období nízkého, ale rostoucího přistěhovaectví a postupného uvolňování restriktcí (1943-1965), (4) období vysokého a rostoucího přistěhovaectví a relativně nízké restriktce (1965-1980), (5) období rostoucího a vysokého přistěhovaectví a rostoucí, ale neúčinné restriktce (od roku 1980 do současnosti)“.²⁶ V této kapitole budu zabývat pouze prvním, druhým a třetím obdobím. Svou exkurzi do historie americké imigrační politiky skončím již v roce 1952. Výše zmíněná období si lehce upravím podle mého názoru a potřeb této práce.

1.2.1 Období vysokého přistěhovaectví a začínající restriktce (1882-1924)

Pro toto období je charakteristická vysoká a stále rostoucí imigrace doprovázená schválením několika restriktivních opatření.

---

²² Calda, Miloš, *Imigrace a americká společnost*, Mezinárodní politika 10/2003, s. 9-10

²³ Calda, s. 9-10

²⁴ Budil, s. 93

²⁵ Budil, s. 94

²⁶ Baršová, Barša, s. 55

První oficiální statistiky imigrantů do USA byly provedeny již v roce 1820.²⁷ Snahy o omezení přistěhovalců byly zprvu soustředěny na tuláky a trestance, ale nebyly účinně vynucovány. V roce 1875 byl přijat zákon zakazující imigraci prostitutek a zločinců.²⁸ Za skutečný počátek historie imigrační politiky na federální úrovni bývá považován až rok 1882, kdy byly položeny základy funkční imigrační byrokracie a zároveň byl přijat restriktivní zákon, který poprvé ze souboru možných přistěhovalců vyčlenil konkrétní skupinu zájemců podle země původu.²⁹

Tento zákon o vyloučení Číňanů (*Chinese Exclusion Act of 1882*) zakázal imigraci čínských pracovníků. Kongres tak vyslyšel rostoucí obavy společnosti z čínských dělníků, kteří se výrazným způsobem podíleli na stavbě železnice na území Spojených států. Ústavnost zákona byla potvrzena Nejvyšším soudem roku 1889 na základě tvrzení, že Číňané nejsou schopni asimilace a představují tak hrozbu, neboť „zůstávají cizinci v této zemi, žijí odloučeně sami mezi sebou a udržují zvyky a obyčeje své původní země.“³⁰ Obavy z asijských přistěhovalců u většiny Američanů dále rostly a objevily se i teorie o tzv. žlutém nebezpečí (*yellow peril*).³¹ V tomto období v postoji k imigraci jednoznačně převážil nativismus, který se do imigrační politiky výrazně promítl. Restrikce legální čínské imigrace vedla k nelegálním přechodům Číňanů přes mexické území, což mělo za následek počátek systematické kontroly hranic s Mexikem.³²

V této době došlo také k posílení stability celého systému americké imigrační politiky. Roku 1891 byl totiž na základě nového imigračního zákona (*Immigration Act of 1891*) vytvořen federální imigrační úřad a také oficiálně povolena deportace nelegálních imigrantů.³³

Volání nativistů po dalších restrikcích vyústilo až k vytvoření speciální imigrační komise. Komise vznikla roku 1907 na základě nového imigračního zákona (*Immigration Act of 1907*).³⁴ Předsedou komise se stal republikánský senátor William P. Dillingham, podle něhož bývá nazývána Dillinghamovou komisí.³⁵ Čtyři roky po svém vzniku předložila komise výsledky své práce a navrhla dvě doporučení ohledně imigrace z Evropy. První se týkalo zavedení početního omezení pro imigraci z Evropy a druhé, které bylo postavené na etnické

---

²⁷ Tichenor, s. 2

²⁸ Tichenor, s. 3

²⁹ Baršová, Barša, s. 56

³⁰ Baršová, Barša, s. 57

³¹ Calda, s. 9-10

³² Kozák, Kryštof: *Asymetrické vztahy a migrace – případ Mexika a USA*, k dispozici na <http://instituty.fsv.cuni.cz/kozak> (10.5.2008), s. 8

³³ Tichenor, s. 3

³⁴ Tichenor, s. 3

³⁵ Baršová, Barša, s. 57

nadřazenosti Anglosasů a Germánů nad Slovy, Italy, Židy a Iry, zvýhodnilo imigranty ze severozápadní Evropy.³⁶ Přestože nativisté v USA posilovali, návrhy Dillinghamovy komise nebyly zpočátku přetaveny na konkrétní legislativní reformu.

Legislativní změna přišla až s koncem první světové války. Nejprve byl roku 1917, i přes opakované veto prezidenta Woodrowa Wilsona, přijat nový imigrační zákon (*Immigration Act of 1917*), který po přistěhovalcích starších šestnácti let požadoval gramotnost.³⁷ Tato reforma byla namířena zejména proti přistěhovalcům z Asie.³⁸ Během světové války se Spojené státy americké mnohem více identifikovaly se svými anglosaskými spojenci a v důsledku války u nich také vzrostly obavy z ostatních etnik. Proto nás nemůže překvapit, že v průběhu války začal být v USA populární hanlivý termín PIGS³⁹, který byl tvořen akronymem označující polské, italské, řecké a slovanské imigranty (*Poles, Italians, Greeks, Slavs*) jako zástupce obtížně se asimilujících evropských imigrantů ze zemí nepatřících k severozápadní protestantské Evropě.⁴⁰

1.2.2 Období nízkého a klesajícího přistěhovalectví a tuhé restrikce (1924-1943)

Po 1. světové válce nastala éra nezaměstnanosti a v americké společnosti se stále projevovaly obavy z chudých Evropanů. Nástup bolševismu v Rusku tyto obavy posiloval. Američané měli kvůli němu strach z přílivu levicových radikálů do USA (*red scare*). Odlišná schopnost různých etnik začlenit se do americké společnosti byla vykládána pomocí tehdy módní rasové teorie hlášané autory jako byli William Z. Ripley, Edward A. Ross či Madison Grant, přičemž důraz na rasovou stránku byl populární i v nejvyšších patrech americké politiky. Americký prezident Calvin Coolidge roku 1924 uvedl: „Amerika musí zůstat americkou; biologické zákony ukazují, že nordici ztratí své kvality, pokud se mísí s jinými rasami.“⁴¹

Konkrétní restriktivní opatření prosazovala vlivná skupina kolem Henryho Cabota Lodge, Theodora Roosevelta a Samuela Gompere, jejichž cílem bylo změnit imigrační

---

³⁶ Baršová, Barša, s. 57-58

³⁷ Schuck, Peter, H. *Importing Diversity: Immigration*. Public Law & Legal Theory, Research Paper No. 21, 2002, s. 10

³⁸ Tichenor, s. 3

³⁹ Slovo „pigs“ znamená v překladu „vepř“.

⁴⁰ Budil, s. 98

⁴¹ Budil, s. 99

politiku USA tak, aby tím byl zastaven příliv přistěhovalců z jižní a východní Evropy a dále omezen příliv z Asie.⁴²

Přelomové legislativní reformy se opravdu podařilo prosadit. Roku 1921 byl Kongresem schválen zákon o národnostních kvótách (*National Quota Law of 1921*). Tento zákon omezil imigraci každé národnosti na 3 procenta počtu obyvatel nenarozených v USA, žijících v USA v roce 1910.⁴³ To znamenalo, že pokud měla jedna konkrétní země v USA 2 tisíce emigrantů v roce 1910, získala 6 tisíc víz ročně.⁴⁴

Roku 1924 byla na základě zákona o národnostním původu (*National Origins Act*) daná kvóta dále ztřísněna. Tato zpřísněná kvóta činila již jen 2 procenta, odvozená z počtu na základě sčítání již z roku 1890.⁴⁵ Důsledkem těchto legislativních změn, usilujících o zachování daného stavu rasového a etnického složení obyvatel USA, bylo až 82 procent víz přidělených imigrantům ze severozápadní Evropy a pouhých 16 procent víz pro imigranty ze zbytku Evropy.⁴⁶ Například kvóty pro Německo byly sníženy jen o jednu čtvrtinu, zatímco kvóty pro země jako je Řecko nebo Turecko byly sníženy o celých 97 procent.⁴⁷

Je možné nalézt dvě základní příčiny tohoto uzavírání USA některým imigrantům. Za prvé, počet imigrantů přicházejících do USA rapidně vzrostl a osidlování nové půdy směrem na západ již neulehčovalo postavení imigrantů, jak tomu bylo v minulých dobách. Ohromný nárůst celkového počtu imigrantů dokládají následující čísla. Mezi roky 1880 až 1920 do USA přišlo podle odhadů 23 miliónů imigrantů, což přibližně odpovídá počtu obyvatel USA v roce 1850.⁴⁸ Mezi roky 1890 až 1920 jich přišlo 18.2 miliónů, což byl dvojnásobek počtu imigrantů z let 1860-1890.⁴⁹ Za druhé, změnilo se etnické složení přichozích imigrantů ve prospěch těch, kteří se hůře začleňovali do americké společnosti. Jejich špatná schopnost asimilace byla navíc vysvětlována podle tehdy módní rasové teorie. Zatímco ještě kolem roku 1870 pocházelo 82 procent imigrantů ze severozápadní Evropy a Německa, v letech 1880 až 1930 už téměř polovina přistěhovalců přišla ze střední, východní a jižní Evropy.⁵⁰

Dodnes se historikové a sociální vědci neshodnou, zda zmíněná restriktivní opatření měla pozitivní vliv na asimilaci jednotlivých etnických skupin, když omezila příchod nových

---

⁴² Budil, s. 99

⁴³ Tichenor, s. 3

⁴⁴ Gimpel, Edwards, Jr., s. 94

⁴⁵ Budil, s. 99

⁴⁶ Barša, Baršová, s. 58

⁴⁷ Gimpel, Edwards, Jr., s. 94

⁴⁸ Budil, s. 97

⁴⁹ Schuck, s. 9

⁵⁰ Budil, s. 97

imigrantů, nebo zda měla za následek spíše větší izolacionismus a provincialismus USA.⁵¹ Příkladem první skupiny může být Tamar Jacoby argumentující, že v průběhu 19. století byla většina imigrantů vždy asimilována, zatímco vyznavač druhého přístupu Otis L. Graham tvrdí, že etnický partikularismus, kriminalita, sociální deprivace, choroby a pokles mezd, které USA ohrožovaly, vyžadovaly ráznou restrikcí imigrace.⁵²

Restriktivní zákony z první poloviny dvacátých let výrazně omezily imigraci z určitých míst, přistěhovalci ale začali přicházet odjinud. Přistěhovalců přicházejících bez omezení kvótou, kteří přišli na základě rodinných svazků nebo pocházeli ze zemí Severní a Jižní Ameriky, bylo mnohem více než se očekávalo.⁵³ V roce 1929 byl přijat další zákon o národnostních kvótách (*National Quota Law of 1929*), který kvóty určené jednotlivým zemím rozdělil podle procentuálního zastoupení imigrantů z jednotlivých zemí na základě sčítání lidu z roku 1920.⁵⁴ To znamenalo, že pokud bylo 12 procent americké populace v roce 1920 irského původu, Irsko získalo 12 procent imigračních víz ročně.⁵⁵

Pak přišla třicátá léta a velká hospodářská krize, která srazila počty imigrantů na minimum. V důsledku hospodářské krize byl také zpřísněn - dříve poměrně benevolentní - postup úřadů vůči ilegálním pracovníkům z Mexika, kteří byli ve velkém počtu (přibližně půl miliónu osob) deportováni agenty úřadu Imigrační a naturalizační služby (*Immigration and Naturalization Services*).⁵⁶

1.2.3 Období nízkého, ale rostoucího přistěhovalectví a postupného uvolňování restrikcí (1943-1952)

Důležitým mezníkem americké imigrační politiky se stala druhá světová válka. Imigrační politika se posunula směrem k liberalismu, který začal nahrazovat dřívější nacionalistický a rasový přístup, nyní zcela zdiskreditovaný chováním nacistů za druhé světové války.⁵⁷

Nastal postupný odklon od restriktivní politiky přijaté ve 20. letech. Příkladem tohoto odklonu může být zrušení zákazu imigrace Číňanů (1943), čímž USA chtěli učinit přátelské

---

⁵¹ Budil, s. 99

⁵² Budil, s. 100

⁵³ Baršová, Barša, s. 58

⁵⁴ Tichenor, s. 3

⁵⁵ Gimpel, Edwards, Jr., s. 94

⁵⁶ Kozák, Kryštof: *Asymetrické vztahy a migrace – případ Mexika a USA* <http://instituty.fsv.cuni.cz/kozak>, (14.5.2008), s. 9

⁵⁷ Joppke, Christian. *Immigration and the Nation-State: The United States, Germany, and Great Britain*. New York: Oxford University Press, 1999, s. 7

gesto vůči svému válečnému spojenci.⁵⁸ Roční kvóta pro Čiňany byla stanovena počtem 105 víz.⁵⁹

Kvůli nedostatku pracovníků, který v USA zavládl po druhé světové válce, byl roku 1943 vyhlášen program o náboru dočasné pracovní síly, především Mexičanů – tzv. *Bracero Program*.⁶⁰ Tento program zval pracovníky v zemědělství a stavebnictví, a zajišťoval jim dočasné pracovní povolení pro práci v USA.⁶¹ Program se týkal zejména Mexičanů, kteří tvořili více než 70 procent těchto dočasných pracovníků, ale také příchozích z jiných zemí na americkém kontinentě (Bahamy, Barbados, Kanada).⁶²

Roku 1948 byl schválen zákon pro uprchlíky (*Displaced Persons Act*), který umožnil příchod uprchlíků z Evropy po druhé světové válce.⁶³

Čím dál tím více se ozývaly hlasy pro komplexní reformu imigrační politiky. Největším trnem v oku kritiků byly rasové bariéry, které nastolil zákon z roku 1924 a pro které již nebylo v americké společnosti místo.

K určitým změnám došlo po schválení imigračního zákona z roku 1952 (*Immigration and Nationality Act of 1952*), známého také jako McCarran-Walterův zákon (*McCarran-Walter Act*). Nový zákon byl pojmenován podle Pata McCarrana a Francise Waltera z Demokratické strany a odstranil některá rasová a diskriminační opatření tehdejší imigrační politiky. Zrušil rozhodování o přidělení občanství na základě rasových testů či manželského stavu a deklaroval, že člověk nemůže být zbaven práva stát se naturalizovaným občanem USA kvůli rase, pohlaví nebo manželskému stavu.⁶⁴

Podle zákona z roku 1952 nicméně zůstal zachován systém národnostních kvót, který pokračoval v udržování přísných limitů na celkové roční počty imigrantů, přičemž pouze manželé a svobodné neplnoleté děti amerických občanů byly vyjmuti z těchto kvót.⁶⁵ Uvnitř kvóty imigrantů z jednotlivých zemí byl stanoven preferenční systém, který na prvním místě upřednostňoval imigranty s žádanými pracovními dovednostmi a na druhém místě pak ty, kteří patřili do rodiny amerických občanů nebo osob v USA trvale usídlených.⁶⁶

---

⁵⁸ Gimpel, Edwards, Jr., s. 95

⁵⁹ Gimpel, Edwards, Jr., s. 95

⁶⁰ Baršová, Barša, s. 59

⁶¹ Gimpel, Edwards, Jr., s. 12

⁶² Gimpel, Edwards, Jr., s. 97

⁶³ Desipio, L.: de la Garza, R. O.: *Making Americans, Remaking America, Making Americans, Remaking America: Immigration and Immigrant Policy*. Westview Press, Boulder (Colorado) 1998, s. 27

⁶⁴ Tichenor, s. 196

⁶⁵ Tichenor, s. 195

⁶⁶ Tichenor, s. 195

Nejdůležitější na celém zákonu bylo, jakým způsobem se postaví k imigrantům z Asie a z oblasti Pacifiku. Určité změny byly provedeny, ale hlavní restriktivní opatření přetrvávala. Zákon odvolal vyloučení Japonců a zavedl malou kvótu pro oblast tzv. asijsko-pacifického trojúhelníku (*Asia-Pacific Triangle*).⁶⁷ Kvóta pro celou oblast, zahrnující asijské země (kromě Indie a Pákistánu) a ostrovy v Pacifiku, činila pouhých 2000 víz.⁶⁸ Tyto kvóty stále zůstaly založeny na rase, ne na tom, z jaké země pocházíte (na zemi původu záleželo například u Evropanů).⁶⁹ To znamenalo, že pokud jste byli etnicky čínského původu, i když jste se narodili a žili v jiné zemi než v Číně, vztahovaly se na vás kvóty pro Čínu.⁷⁰

To, že zákon nezrušil systém národnostních kvót, vyvolalo ostrou kritiku administrativy demokratického prezidenta Harryho S. Trumana. Truman označil zákon za absurdní: „... jde o kruté přenášení izolacionistických limitů zákona z roku 1924 do roku 1952.“⁷¹ Truman zákon vetoval, neboť se mu nelíbilo, že americká imigrační politika stále zůstává diskriminační vůči některým evropským zemím, se kterými USA sdílejí členství v NATO a také vůči zemím východní Evropy. To podle Trumana ohrožuje antikomunistickou agendu USA v zahraničí v éře studené války. Truman v Kongresu promluvil o tom, že podle McCarran-Walterova zákona říkáme lidem ze zemí jako je Itálie, Řecko nebo Turecko, že „jejich příchod do této země má nižší cenu než příchod Angličanů a Irů.“⁷² K obyvatelům východní Evropy se vyjádřil následovně: „Země východní Evropy se ocitly pod komunistickým jařmem; ... nikdo nepřekročí hranice těchto zemí bez ohrožení vlastního života. Nepotřebujeme se chránit před imigranty z těchto zemí, ale naopak ... chceme zachránit ty, kteří dokážou utéct z východní Evropy, přijít na pomoc těm, kteří jsou dost odvážní, aby utekli před barbarstvím.“⁷³

Fakt, že americká imigrační politika zůstala restriktivní, nezměnilo ani Trumanovo prezidentské veto, které bylo přehlasováno Kongresem. Přestože byla v Kongresu převaha Demokratů, výsledek hlasování vypovídal jednoznačně proti Trumanovu vetu: 278:113 ve Sněmovně reprezentantů a 57:26 v Senátu.⁷⁴

---

⁶⁷ Schuck, s. 14

⁶⁸ Gimpel, Edwards, Jr., s. 95-96

⁶⁹ Gimpel, Edwards, Jr., s. 96

⁷⁰ Gimpel, Edwards, Jr., s. 96

⁷¹ Truman, Harry S., *Public Papers of the Presidents of the United States*. U.S. Government Printing Office, Washington, D.C., 1961, pp. 443-444, k dispozici na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.3.2008)

⁷² Tichenor, 195

⁷³ Tichenor, s. 195

⁷⁴ Tichenor, s. 195

2. Politické aspekty schvalování imigračního zákona z roku 1965

2.1 Politický vývoj od roku 1952 do roku 1960

2.1.1 Kongres a Bílý dům v éře Trumana a Eisenhowera (1952-1960)

Prezident Truman vetoval McCarran-Walterův zákon, protože jeho administrativa považovala expansivní imigrační reformu za zahraničně-politickou nutnost.⁷⁵ Demokrat Truman velmi ostře vystupoval proti restrikcionistům v řadách Republikánů. Bylo to v době prezidentské kampaně 1952, a proto není překvapivé, že Truman kritizoval restrikcionistu Richarda Nixona, spolukandidáta Republikána Dwighta D. Eisenhowera v boji o prezidentské křeslo, a zároveň vyzval Eisenhowera ať zaujme k imigrační politice jasné stanovisko.⁷⁶ Klíčovou roli konzervativních Demokratů typu McCarrana, Waltera nebo Jamese Eastlanda pro uchování restriktivní imigrační politiky Truman nezmínil ani slovem.⁷⁷ Na druhou stranu, mezi Demokraty působila také vlivná skupina liberálních politiků, do které patřili například Hubert H. Humphrey, Warren Magnuson a Herbert H. Lehman.⁷⁸ Všichni tři hlasovali proti McCarran–Walterovu zákonu, protože podle nich neodstranil z imigrační politiky diskriminační podstatu.⁷⁹

Tehdejší úvahy o reformě imigrační politiky byly úzce svázány s rolí USA ve světě – s jejich angažovaností v době studené války. Restrikcionistů, stejně jako izolacionistů bylo více mezi Republikány, jedním z nich byl například Eisenhowerův republikánský protikandidát Robert Taft.

Daniel J. Tichenor popisu Eisenhowerovu pozici. Eisenhower, jenž mezi výše zmíněné skupiny nepatřil, začal svou prezidentskou kampaň vystoupením právě proti izolacionistům ve

---

⁷⁵ Tichenor, s. 197

⁷⁶ Tichenor, s. 197

⁷⁷ Tichenor, s. 197

⁷⁸ Gimpel, Edwards, Jr., s. 99

⁷⁹ Gimpel, Edwards, Jr., s. 99

vlastní straně a chtěl voliče ujistit, že on izolacionistou není a dokáže se postavit Sovětskému svazu ve studené válce. V prezidentské kampani roku 1952 bylo velmi důležité, ukázat jakým způsobem bude kandidát schopen hájit zájmy USA v době nového rozložení sil ve světě. Částečně pod vlivem výzev svého soupeře Trumana, se Eisenhower rozhodl podporovat vznik nové imigrační reformy a nedlouho před prezidentskými volbami prohlásil, že „bude inteligentním způsobem a bez předsudků usilovat o rovnováhu mezi prospěchem imigrace pro USA a prosebnou nadějí nešťastných a utlačovaných“. Eisenhower dále přečetl jména veteránů z korejské války, kteří byli Kongresem vyznamenáni a kteří by se kvůli svému etnickému původu do USA vůbec nedostali, pokud by imigrovali na základě systému národnostních kvót - současná diskriminace je podle něj nehodná americké imigrační minulosti a zcela proti americkým studenoválečným imperativům.⁸⁰

Eisenhowerova zmínka o americké imigrační minulosti ukazuje posun, který USA po 2. světové válce v tomto směru zaznamenaly, když začínají více hovořit o své minulosti, jako o minulosti založené na přistěhovalcích. Tato rétorika v roce 1958 vyvrcholí v knize, kterou o imigraci napsal John F. Kennedy a které se budu podrobněji věnovat později.

Ztělesněním Trumanových útoků na systém národnostních kvót, bylo vytvoření prezidentská komise zabývající se imigrací a naturalizací (*Presidential Commission on Immigration and Naturalization*), která měla za úkol sponzorovat nové studie vlivu imigrace na americké ekonomické, sociální a demografické trendy, a také přizvala k vyjádření několik proimigračních skupin, které neměly možnost se podílet na vzniku McCarran-Walterova zákona.⁸¹ Práce komise ukázala, že velká většina současných odborníků z různých oborů odmítá předchozí závěry z prvních dvou dekad 20. století. Ve zprávě, kterou komise vydala bylo uvedeno: „Nejlepším dnes dostupným vědeckým důkazem je, že neexistují ... vrozené rozdíly v osobnosti, povaze, inteligenci ... mezi rasami. Hlavní rasistické předpoklady systému národnostních kvót jsou neplatné.“⁸² Ve zprávě je také obsaženo spojení s občanskými právy. Jak komise uvádí: „Nemůžeme být pravdiví k demokratické víře v rovnost všech lidí, vyplývající z našeho Prohlášení o nezávislosti (*Declaration of Independence*), a zároveň schvalovat imigrační zákony, které lidi diskriminují na základě národnostního původu, rasy, barvy pleti nebo jejich vyznání.“⁸³ Komise prohlásila, že současná imigrační politika se neslučuje s aspiracemi USA na pozici hlavní světové velmoci

---

⁸⁰ Tichenor, s. 197-199

⁸¹ Tichenor, s. 198

⁸² Tichenor, s. 199

⁸³ Tichenor, s. 199

v době studené války, a zároveň obrátila víc pozornosti k výhodám, které může imigrace přinést.⁸⁴

Reformátoři to přes vyjádření výše zmíněné komise neměli lehké. Stále naráželi v Kongresu na tuhou opozici, zejména ze strany Eastlanda, Waltera a také McCarrana, který reformátory dokonce obvinil z přibližování se komunistům.⁸⁵

2.1.2 Vznik proimigrační koalice zájmových skupin

Rozhodování politiků v imigrační oblasti začali v této době výrazně ovlivňovat různé zájmové skupiny. V padesátých letech se brzy zformovala široká koalice podporující liberální změnu imigrační politiky. Do této koalice patřili různé náboženské skupiny, organizace na ochranu občanských práv (například American Civil Liberties Union), vlivní nezávislí liberálové, odborové hnutí (ACL-CIO) i mnoho představitelů byznysu.⁸⁶ Z náboženských skupin koalici tvořili protestanti hlavního proudu, katolíci a židovské skupiny.⁸⁷ Co se týče zájmů byznysu, jeho vlivní protagonisté jako například „*National Association of Manufactures*“, „*Associated General Contractors*“, „*U.S. Chamber of Commerce*“ a „*National Industrial Conference Board*“ protestovali již proti zákonu z roku 1924 (kvůli omezení pracovní síly) a nyní se chtěli zasadit o zrušení systému národnostních kvót.⁸⁸

2.2 Šedesátá léta

Roku 1960, odcházející prezident Republikán Dwight D. Eisenhower přednesl v Kongresu: „Znovu volám po liberalizaci některých našich omezení imigrace, ... měli bychom zdvojnásobit kvótu 154 tisíc imigrantů, ... měli bychom vytvořit speciální opatření pro přijetí tisíců osob, které jsou uprchlíky.“⁸⁹ Jeho prohlášení bylo předzvěstí toho co mělo přijít za vlády následujících demokratických administrativ.

---

⁸⁴ Tichenor, s.199

⁸⁵ Tichenor, s.199

⁸⁶ Gimpel, Edwards, Jr., s. 100

⁸⁷ Gimpel, Edwards, Jr., s. 100

⁸⁸ Gimpel, Edwards, Jr., s. 100

⁸⁹ Eisenhower, Dwight D., Public Papers of the Presidents of the United States, U.S. Government Printing Office, Washington, D.C., 1961, pp. 308-310, citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

AFL-CIO se vyjádřila následovně: „Od roku 1937 koalice Republikánů a Demokratů z jižních států kontroluje základní legislativní rozhodnutí týkající se vzdělání, sociálních věcí, práce, regulace podnikání, občanských práv, *imigrace*, daní a dalších ekonomických témat.“⁹⁰ Demokratický člen Sněmovny reprezentantů Emanuel Celler mluvil o koalici jižních Demokratů a Republikánů ze středozápadu USA, jejichž opozice zabraňuje reformním akcím.⁹¹ V Kongresu to zastánci imigrace neměli lehké.

Změna atmosféry americké společnosti na přelomu padesátých a šedesátých letech nicméně signalizovala, že pro imigrační reformu nastává vhodná éra. Ekonomické a politické prostředí té doby jednoznačně nahrávalo liberalizaci imigrační politiky. Z ekonomického pohledu byla šedesátá léta obdobím vysokého ekonomického růstu, nízké inflace a nezaměstnanosti. Z politického hlediska se výrazně projevil vliv Hnutí za občanská práva (*Civil Rights Movement*), jehož jedním z prvních cílů bylo odstranit diskriminaci z americké imigrační politiky.⁹²

V americké politice se prosazovalo stále více lidí pocházející z imigrantského prostředí.⁹³ Nejlepším příkladem tohoto jevu je úspěch Johna F. Kennedyho. Také se zvětšoval vliv názorů amerických akademiků, že předchozí imigrační legislativa byla založena na rasistických teoriích.⁹⁴

2.2.1 „Země imigrantů“ Johna F. Kennedyho

Nyní se podrobněji podívám na imigrační program Johna F. Kennedyho vycházející z jeho knihy o imigraci v USA (*A Nation of Immigrants*) vydané v roce 1958.

Tato kniha se stala předzvěstí změn přicházejících šedesátých let. Představení této knihy je podle mého názoru důležité, neboť toto dílo je základem pozdějšího reformního imigračního návrhu, který byl Kennedyho administrativou předložen v roce 1963. Kniha je významná také pro svou rétoriku, která se podílela na formování prostředí kolem přípravy a prosazování imigrační legislativní změny.

Kennedy se ve své knize jednoznačně vymezil proti dosavadní imigrační politice výrazně preferující imigraci ze severozápadní Evropy.⁹⁵ „Takováto představa se zcela liší od

---

⁹⁰ Tichenor, 207

⁹¹ Tichenor, 207

⁹² Delaet, *Immigration policy in the age of rights*....., s. 39

⁹³ Delaet, s. 39

⁹⁴ Delaet, s. 39

⁹⁵ Joppke, s. 23

americké tradice a principů, že kvalifikace imigranta nezávisí na zemi, kde se narodil - a porušuje ducha Prohlášení nezávislosti, že „všichni lidé jsou stvořeni sobě rovni.“⁹⁶ ‘

Kennedyho cílem bylo znovu otevření Ameriky imigračnímu přílivu. Základním motivem pro toto „znovuotevření dveří“ mu bylo spojení imigrace a amerického zakladatelského mýtu Ameriky v představě G. Washingtona jako „azylu všech imigrantů“ (*asylum of all nations*) nebo „národa národů“ (*nation of nations*) v představách W. Whitmana.⁹⁷

Kennedy byl v době vydání své knihy významným politikem a potenciálním prezidentským kandidátem, a proto není překvapením, že knihou sledoval řadu dalších konkrétních politických cílů. I proto Kennedy ve svém díle zcela opomíjí druhou stranu americké politické tradice. Jak si správně všiml Rogers Smith, vedle liberální tradice pojetí národa definovaného abstraktní politickou „vírou“ (*creed*)⁹⁸ můžeme v americké politické tradici najít také odlišnou neliberální tradici tzv. askriptivního amerikanismu (*ascriptive Americanism*) založeného na ochraně anglosaského protestantismu jako jádra americké společnosti.⁹⁹ Kennedyho výběr v pojetí americké politické tradice souvisí se dvěma faktory. Za prvé se snahou zakrýt své osobní stigma prvního katolického, prezidenta USA a za druhé s úsilím o vybudování proimigrační katolicko-židovské koalice proti protestantskému „establishmentu“, přičemž Kennedyho „země imigrantů“ byla pojmem na podporu přistěhovalců z jižní a východní Evropy proti nevyrovnanému systému imigrační politiky upřednostňujícím Brity a Iry před Italy, Poláky a Řeky.¹⁰⁰

V Kennedyho představách je možné najít jeden nedostatek. Není jasné, kde jsou hranice ideje o „zemi imigrantů“, protože jeho idea nevytyčila hranice či meze imigrace a jejich kritéria.¹⁰¹ Imigrační politika před rokem 1965 se na své imigrační meze mohla spolehnout, jednalo se ale o nyní nepoužitelná rasová omezení vytvořená na základě zákona o vyloučení Číňanů (*Chinese Exclusion Act of 1882*).¹⁰²

---

⁹⁶ Joppke, s. 23

⁹⁷ Joppke, s. 23

⁹⁸ O tzv. americké víře (*American Creed*) píše Gunnar Myrdal v knize *An American Dilemma: The Negro Problem and Modern Democracy* z roku 1994.

⁹⁹ Joppke, s. 23

¹⁰⁰ Joppke, s. 24

¹⁰¹ Joppke, s. 24

¹⁰² Joppke, s. 24

2.2.2 Nástup Kennedyho a změna v Kongresu na přelomu 50. a 60. let

Od druhé světové války byl Bílý dům vždy hlavní politickou silou prosazující otevřenost, byť dílčí, vůči imigrantům.¹⁰³ Podobně jako se Franklin D. Roosevelt zasadil za odvolání vyloučení z americké imigrace, následující prezidenti Truman a Eisenhower vystupovali proti systému národnostních kvót.¹⁰⁴ Když v roce 1960 nastoupil do Oválné pracovny nový prezident za Demokratickou stranu John F. Kennedy, rozhodně to nevypadalo, že by se mělo měnit výše zmíněné poválečné pravidlo o prezidentské aktivitě na poli imigrace. Kennedyho cílem bylo stát se prezidentem, který bude silným vůdcem schopným postavit se všem výzvám studené války a bude připraven „horlivě se starat o osudy lidí.“¹⁰⁵ Vedle Kennedyho důrazu na vůdcovské schopnosti, byly zároveň dobře známé jeho názory na imigraci a imigrační politiku, které veřejnosti představil už ve své knize vydané roku 1958. Liberální reformátoři, včetně proimigračních aktivistů, proto vítali Kennedyho příchod.¹⁰⁶ Byla tu reálná šance, že by jeho příchod mohl být rozhodujícím činitelem v boji za imigrační reformu.

Přelom padesátých a šedesátých let skutečně signalizoval blížící se přelom konkrétní americké imigrační legislativy. Zrušení systému národnostních kvót a otevření dveří imigrantům už nepodporoval pouze prezident, který byl snadno přehlasovatelný Kongresem jako v Trumanově éře. Na přelomu padesátých a šedesátých let už byla zformována zájmová koalice a také ve dvou hlavních politických stranách, zejména v Demokratické straně, se změnila situace. Ve druhé polovině padesátých let se k moci v Demokratické straně začali dostávat noví lidé. Rozhodli se v rámci americké politiky bojovat za odstranění diskriminace na základě rasy či barvy pleti a imigrační politika jim byla z tohoto hlediska podezřelá.¹⁰⁷ Volby do Kongresu v roce 1958 jen potvrdily generační a názorovou změnu jádra americké politiky. Po těchto volbách získali liberální Demokraté většinu ve Sněmovně reprezentantů a během voleb byla také založena sněmovní pracovní skupina - tzv. *Democratic Study Group* (DSG) – která učinila imigrační reformu jedním ze svých hlavních zájmů.¹⁰⁸ Liberální Demokraté v Senátu upozornili svého předsedu (*majority leader*) Lyndona Johnsona, že strana může ztratit velká severní města pokud neodstraní národnostní kvóty.¹⁰⁹

---

¹⁰³ Tichenor, s. 207

¹⁰⁴ Gimpel, Edwards, Jr., s. 100

¹⁰⁵ Tichenor, s. 207

¹⁰⁶ Tichenor, s. 207

¹⁰⁷ Tichenor, s. 205

¹⁰⁸ Tichenor, s. 206

¹⁰⁹ Tichenor, s. 207

V této atmosféře americké politiky byl nativismus vytlačen jen na některá území USA, nejvýznamnějším z nich byl část amerického Jihu nazývaná „*Solid South*“.¹¹⁰ Veřejné mínění sice nebylo liberálnímu přístupu k imigraci nakloněno, nicméně neinklinovalo k tomu, aby politiky, kteří takovou politiku prosazují přestalo volit – z toho plyne, že liberální politici měli volné ruce ke změnám.¹¹¹

Prohlášení Demokratické strany k imigraci z roku 1960, které bylo vydáno v rámci programu prezidentské kampaně (*platform*), spojilo zájmy zahraniční politiky, ekonomiky a požadavků na občanská práva.¹¹² Dohromady všechny tyto zájmy a požadavky hovořily ve prospěch liberalizace imigrační politiky.¹¹³ Podobně jako Truman, prezidentský kandidát Kennedy spojil problematiku občanských práv a imigrační reformy ve své prezidentské kampani v roce 1960, během níž například rozdával italským, polským, maďarským či hispánským voličům velké množství informačních a propagačních materiálů. K otázce mexické imigrace Kennedy prosazoval ukončení tzv. Bracero programu o dočasné imigraci (*Bracero Program*) a zároveň mexické Američany ujistil o jejich důležitém příspěvku k formování kultury Spojených států.¹¹⁴

Republikánská strana v programu své prezidentské kampaně volala pouze po malých změnách systému národnostních kvót.¹¹⁵ Republikáni neměli v této době imigrační politiku tak výrazně promyšlenou jako Demokraté. Toto téma jim do určité míry přenechali. Demokraté měli navíc v té době většinu v Kongresu.

2.2.3 Příprava reformy v Kongresu

Ve volbách v roce 1960 zvítězili Demokraté. Po volbách se DSG pokusil o revizi výboru ve Sněmovně reprezentantů, který řídil projednávání legislativních návrhů (*House Rules Committee*) a čtyři roky blokoval liberální opatření, aby se nedostala dál - bylo to možné díky alianci 4 republikánských konzervativců a dvou Demokratů z Jihu (*Southern Democrats*), kteří často ochromili dvanáctičlenný výbor.¹¹⁶ Na počátku šedesátých let DSG provedlo úspěšnou kampaň za rozšíření výboru na patnáct členů, což dalo liberálním

---

¹¹⁰ Gimpel, Edwards, Jr., s. 100

¹¹¹ Gimpel, Edwards, Jr., s. 100

¹¹² Delaet, s. 39

¹¹³ Delaet, s. 39

¹¹⁴ Tichenor, s. 208

¹¹⁵ Delaet, s. 39

¹¹⁶ Tichenor, s. 208

aktivistům příležitost získat většinu, a tak tím byla odstraněna důležitá strukturální překážka liberální reformy.¹¹⁷

Určitým zklamáním pro všechny podporovatele změn imigračního zákona byla neochota administrativy prosadit svou agendu, už v prvních dvou letech Kennedyho vlády, jelikož byl odrazován několika aspekty schvalování reformy (například restriktionistickým naladěním veřejného mínění, ale zejména rezistencí, kterou Kennedyho administrativa měla již dopředu avizovanou od vlivných demokratických politiků Eastlanda a Waltera).¹¹⁸ Podporovatelé změn proto v roce 1961 směřovali směrem k prezidentovi Kennedymu prohlášení, ve kterém jasně uvedly, že hlavní církve, odborové hnutí i další liberální skupiny podporují reformy, které již Kennedy dříve avizoval.¹¹⁹ Teprve po Walterově úmrtí v roce 1963 administrativa konečně prezentovala návrh imigrační reformy, který byl v Kongresu předložen členem Sněmovny reprezentantů Cellerem a demokratickým senátorem Philipem Hartem v červenci 1963 .

Návrh imigrační reformy volal po zrušení diskriminačního systému národnostních kvót a rasového asijsko-pacifického trojúhelníku.¹²⁰ Národnostní kvóty měly být zrušeny po pěti letech a asijsko-pacifický trojúhelník měl být zrušen okamžitě.¹²¹ Prezidentův návrh kladl velký důraz na preferenci pro imigranty se speciálním vzděláním a dovednostmi a také chtěl přidat rodiče občanů Spojených států amerických mezi ty, na které se nevztahují žádné kvóty.¹²² Z hlediska Kennedyho přístupu tyto navrhované změny, které umožní rovný přístup vůči žadatelům a zároveň budou prospěšné pro Spojené státy, znamenaly vykročení ze starého systému patřícího do jiné doby.¹²³ Dosavadní systém byl podle Kennedyho velmi nespravedlivý. Kennedy si v roce 1963 postěžoval Kongresu: „Neuspokojí to národní zájmy, ani nám to nepomůže v mezinárodních vztazích. V době vzájemné závislosti států je takovýto systém anachronický, jelikož diskriminuje žadatele o pobyt v USA na základě jejich narození.“¹²⁴

Zákon měl být pro USA prospěšný jak doma (například pro ekonomiku), tak na mezinárodní scéně. Celá idea otevřenosti vůči novým přistěhovalcům měla svůj důležitý

---

¹¹⁷ Tichenor, s. 208

¹¹⁸ Tichenor, s. 208-209

¹¹⁹ Tichenor, s. 209

¹²⁰ Hing, B. O.: *Defining America through Immigration Policy*. Temple University Press, Philadelphia 2004, s. 94

¹²¹ Tichenor, s. 209

¹²² Gimpel, Edwards, Jr., s. 102

¹²³ Hing, s. 94

¹²⁴ Kennedy, John F., *Public Papers of the Presidents of the United States*, U.S. Government Printing Office, Washington, D.C., 1964, pp. 594-597, citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.3.2008)

symbolický a rétorický význam. Spojené státy podle této rétoriky budou kráčet v čele a sloužit jako příklad ostatním zemím světa.¹²⁵

2.2.4 Konec Bracero programu

Dříve než se povedlo v Kongresu schválit nový imigrační zákon, povedlo se zrušit tzv. Bracero program.

Jak ke zrušení programu došlo výborně vystihuje Daniel J. Tichenor. Již několik let odbory, církev a liberální organizace protestovaly, že importovaná farmářská práce poškozuje jak americké, tak mexické dočasné pracovníky. Podle nich mají pracovníci nízké mzdy a špatné pracovní podmínky, navíc často se vše děje s vědomím úředníku z INS či dalších vládních úředníků. Po volbách v roce 1960 za ukončení Bracero programu silně lobbuje AFL-CIO, na druhé straně o svých zájmech dávají vědět také pěstitelé a další zemědělci, zvláště z venkovských zemědělských oblastí, kteří si přejí zachování programu. Nakonec byl roku 1961 schválen kompromis, který prodloužil program o dva roky, ale zavedl určitá opatření pro zlepšení pracovních podmínek. O dva roky později farmáři volali po prodloužení programu, nicméně AFL-CIO a DSG proti tomu zmobilizovali liberální většiny v obou komorách Kongresu volající po definitivním ukončení programu, vzhledem k tomu, že farmáři udělali pro zlepšení pracovních podmínek velmi málo. Na některé námitky, že USA bude chybět pracovní síla odpovídají liberálové, že je množné mexické pracovníky uvítat jako normální imigranty, kteří budou mít možnost stát se plnými občany USA.¹²⁶

Liberálové v Kongresu zvítězili - Bracero program nebyl prodloužen a byl tak definitivně ukončen.

2.2.5 Přijímání imigrační reformy v Kongresu

Po Kennedyho zavraždění se stal novým prezidentem Lyndon Johnson z Demokratické strany. Mezi proimigračními příznivci panovalo napětí, jakým způsobem se Johnson ke Kennedyho návrhu reformy postaví. Johnson, původně texaský senátor, měl minulost, která by ho předurčovala, že bude jeho stanovisko k imigrační problematice odlišné od Kennedyho

---

¹²⁵ Hing, s. 94

¹²⁶ Tichenor, s. 209 - 210

stanoviska.¹²⁷ Uvedu několik příkladů jako důkazy pro toto očekávání. Johnson hlasoval pro McCarran-Walterův zákon v roce 1952. Navíc, jako senátor zvolený za Texas, byl často kritizován za to, že ekonomickým zájmům Texasu („*big gas-oil-cattle-sugar interests*“) dával přednost před občanskými právy mexických Američanů.¹²⁸ Nedlouho po Johnsonovu nástupu do úřadu se ukázalo, že obavy proimigračních reformátorů byly pravdivé jen z části. Lyndon Johnson se od svého nástupu do Bílého domu stal liberálnějším politikem než dříve a pokračoval v Kennedyho odkazu prosazováním reformy občanských práv, vzdělání i imigrační politiky.¹²⁹ Přes určitý Johnsonův názorový posun, v otázce imigrační reformy stále nebyl natolik horlivý, jak by si někteří její zastánci představovali. Johnsona měl především obavy, že bude obviněn z nekonzistentnosti, když předtím podpořil McCarran-Walterův zákon, a hlavně ho odrazovala malá podpora imigrační reformy ze strany reformy veřejného mínění.¹³⁰

Různí členové administrativy a bývalí Kennedyho poradci začali Johnsona přesvědčovat, aby na Kennedyho navázal i v otázce imigrační politiky. Netrvalo to dlouho a byli v přesvědčování úspěšní, když Johnsonovi ukázali, jak moc imigrační reforma souvisí s důležitými cíly zahraniční politiky a občanských práv.¹³¹

Prezident Johnson, nyní již oddaný prosazování imigrační reformy, začal v Kongresu spolupracovat s liberálními Demokraty a umírněnými Republikány a v roce 1964 ve své Zprávě o stavu Unie vyzdvihl význam agendy občanských práv a přidal k tomu také pasáž o imigraci. Tímto se stala imigrační reforma důležitou součástí Johnsonova projektu tzv. skvělé společnosti (*Great Society*).¹³² Týden po oznámení Zprávy o stavu Unie Johnson pozval do Bílého domu členy imigračních výborů Senátu a Sněmovny reprezentantů, hlavní představitele proimigračních skupin a také média včetně televize a Johnson zde pronesl důležitá vyjádření k návrhu, který Kongresu předložili Hart a Celler.¹³³ Johnson připomněl styl inaugurační řeči svého předchůdce Kennedyho, když zdůraznil, že bychom se imigrantů měli ptát: „Co můžete udělat pro naši zemi?“¹³⁴ A zároveň se jich nikdy neptat: „V jaké zemi jste se narodili?“¹³⁵

---

¹²⁷ Gimpel, Edwards, Jr., s. 102

¹²⁸ Tichenor, s. 211

¹²⁹ Gimpel, Edwards, Jr., s. 102

¹³⁰ Tichenor, s. 212

¹³¹ Tichenor, s. 213

¹³² Tichenor, s. 213

¹³³ Tichenor, s. 213

¹³⁴ Tichenor, s. 213

¹³⁵ Tichenor, s. 213

Situace v Kongresu se z pohledu proimigračních reformátorů lepší. Eastland dočasně opustil vedení senátního imigračního výboru.¹³⁶ V osobě senátora Eastlanda, tak ubyl další zásadní odpůrce imigrační reformy po Walterovy, který zemřel v roce 1963.

V roce 1964 se konala prezidentská kampaň a volby. Progresivní liberální imigrační reforma byla u Demokratů spojena s návrhy zákonů tzv. skvělé společnosti (*Great Society*), zatímco mluvčí Republikánů nabídl jen některé mírné liberální změny.¹³⁷ Někteří členové této strany se orientovali na zcela jinou politiku nebo byli zásadně proti reformě. Republikánský kandidát na prezidenta Barry Goldwater slíbil oživit Bracero program a člen Sněmovny reprezentantů William Miller z téže politické strany uvedl, že imigrační reforma vytvoří nezaměstnanost a problémy sociálního systému.¹³⁸

Ve volbách Demokráté zaznamenali velké úspěchy. V 89. Kongresu získali 37 křesel ve Sněmovně reprezentantů a 1 hlas v Senátu.¹³⁹ Mezi Demokraty panovala radost z rozbití koalice konzervativních Republikánů a Demokratů z jižních států (*old conservative-Dixiecrat coalition*), ale převládlo vědomí, že se to zase může brzy obrátit, a proto je třeba schválit co nejvíce zákonů a co nejdříve. Imigrační reforma se ocitla mezi zákony s nejvyšší prioritou. Demokratičtí zastánci pro ní argumentovali jednak posílením amerických zájmů v zahraničí a jednak uvedením imigrační politiky do souladu se zákonem o občanských právech z roku 1964 (*Civil Rights Act of 1964*).¹⁴⁰

Poslední politik, který ještě mohl ohrozit úspěšný osud imigrační reformy patřil k Demokratické straně. Byl jím v otázkách imigrace vlivný člen Sněmovny reprezentantů a nový předseda sněmovního imigračního výboru Michael Feighan, který měl k zákonu různé výhrady, zejména chtěl změnit důraz na pořadí preferenčního systému.¹⁴¹ Situace skončila kompromisním řešením. Zatímco návrh administrativy prosazoval na první místo preferenčního systému kvalifikaci imigrantů (žádané dovednosti a vzdělání), Feighanovi se povedlo prosadit na první místo sjednocování nebo slučování rodin (*family reunification*).¹⁴² Tato změna priorit u Feighana signalizuje jeho alianci s odbory, jejichž zájmy byly dlouho proti imigraci založené na základě zaměstnání.¹⁴³ Návrh zákona, který byl 6. srpna 1965 vyhlášen, byl Feighanem velmi ovlivněn.¹⁴⁴ Změny proběhly na poslední chvíli také v Senátu.

---

¹³⁶ Gimpel, Edwards, Jr., s. 102

¹³⁷ Tichenor, s. 214

¹³⁸ Tichenor, s. 214

¹³⁹ Tichenor, s. 206 – tabulka 7.8 (*table 7.8*)

¹⁴⁰ Tichenor, s. 215

¹⁴¹ Tichenor, s. 215

¹⁴² Tichenor, s. 215

¹⁴³ Gimpel, Edwards, Jr., s. 102

¹⁴⁴ Gimpel, Edwards, Jr., s. 102

Na základě kompromisu Senátu s jeho členy Dirksenem a Ervinem byl také stanoven roční strop 120 tisíc pro celkovou imigraci ze západní polokoule.¹⁴⁵

Jak to vůbec vypadalo se zásadními odpůrci zákona? Jejich odpor byl silný, ale měl marginální význam. Pouze několik skupin, včetně „Dcer americké revoluce“ (*Daughters of the American Revolution*) a „Americké koalice sdružení patriotů“ (*American Coalition of Patriotic Societies*), se pokoušelo zvrátit rostoucí přijímání ideje občanských práv a jejího promítnutí do imigrační politiky.¹⁴⁶ Jak se vyjádřila druhá z jmenovaných organizací, bylo třeba bránit systém kvót: „Systém národnostních kvót je jako zrcadlo Američanů, zobrazující rozsah jejich různých zahraničních původů.“¹⁴⁷ Organizace tím myslela různé původy imigrantů z různých zemí.

Většina skupin i jednotlivců, naopak během vyjadřování v Kongresu legislativní změnu podporovala - ať už to byly různé náboženské organizace, etnické skupiny, liberální skupiny jako „Americká unie občanských svobod“ (*American Civil Liberties Union*), či odbory (AFL-CIO) a „Výbor amerických veteránů“ (*American Veterans Committee*).¹⁴⁸

Při samotném schvalování zákona se žádné drama nekonalo. V Kongresu, který byl kontrolován Demokraty, zákon prošel poměrně lehce - ve Sněmovně reprezentantů byl poměr hlasů 326:69 pro návrh zákona, podobně Senát rozhodl poměrem 76:18; prezident Lyndona Johnson podepsal zákon 3. října 1965 na *Liberty Island* v New Yorku.¹⁴⁹ Při této příležitosti pronesl prezident projev, ve kterém ostře kritizoval starý imigrační systém. Shrnul v něm většinový náhled politických elit na starý imigrační systém: „Dnešní systém porušuje základní principy americké demokracie. Principy, které hodnotí a odměňují každého člověka na základě jeho lidských hodnot a schopností. Ten systém je neamerický v pravém slova smyslu, protože je neslučitelný s tou vírou, která přinesla tisíce lidí k našim břehům ještě dříve, než jsme se stali státem.“¹⁵⁰

---

¹⁴⁵ Ticheor, s. 215

¹⁴⁶ Delaet, s. 40

¹⁴⁷ Joppke, s. 26

¹⁴⁸ Delaet, s. 40

¹⁴⁹ Immigration and Nationality Services Act of 1965 http://en.wikipedia.org/wiki/Immigration_Act_of_1965

¹⁵⁰ Johnson, Lyndon B., *Public Papers of the Presidents of the United States*, U.S. Government Printing Office, Washington, D.C., 1966, pp. 1037-1040, citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

3. Stručný obsah imigračního zákona z roku 1965

Nyní se dostávám k rozboru samotného zákona. Reforma imigrační politiky z roku 1965 dala základ novému systému získávání víz, jež byl založený na spojování rodin (alespoň jeden člen rodiny již byl občanem USA) a na přijímání kvalifikované pracovní síly - uchazečů se specifickými dovednostmi.¹⁵¹ Reforma doplňuje a rozšiřuje imigrační zákon z roku 1952. Technicky vzato, Kongres novelizoval McCarran-Walterův zákon z roku 1952 a přijal k němu v roce 1965 dodatek (*Immigration and Nationality Act amendments of 1965*). Tento dodatek bývá často jednoduše nazýván imigračním zákonem z roku 1965 (*Immigration Act of 1965*, *Immigration and Nationality Act of 1965*) nebo je označován jako tzv. Hart-Cellerův zákon (*Hart-Celler Act*). Zákon je zapsán jako „*Public Law 89-236*“.¹⁵² V platnost vstoupil 1. července 1968.¹⁵³

Na základě tohoto zákona byla definitivně ukončena předchozí restriktivní imigrační politika, založená na systému rozdílných kvót pro imigranty z různých zemí původu, která diskriminovala nezápadoevropské uchazeče z východní polokoule. Národnostní kvóty, které byly zavedeny na základě imigračních zákonů z roku 1921 a 1924 byly nyní nahrazeny stanovením jednotného stropu pro počty imigrantů z jednotlivých zemí. Zjednodušeně řečeno, Spojené státy opouští přístup k imigrantům na základě země jejich původu, a lidé z různých států tak stojí na stejné startovní čáře.

Zákonem byl stanoven celkový „strop“ počtu imigrantů na 290 tisíc imigrantů ročně. Z toho bylo 170 tisíc víz zajištěno pro imigranty pocházející z východní polokoule a 120 tisíc víz pro imigranty ze západní polokoule. Jedné konkrétní zemi z východní polokoule mohlo být přiděleno maximálně 20 tisíc víz a země ze západní polokoule neměli žádný limit stanovený.¹⁵⁴ Přistěhovalci měli být přijímáni na základě speciálních kategorií – tzv. preferencí. Preferencí bylo vymezeno sedm, přičemž se týkaly zejména rodinných vazeb (74 procent víz), pracovníků potřebných pro USA (20 procent víz) a uprchlíků (6 procent víz).¹⁵⁵

---

¹⁵¹ Gimpel, Edwards, Jr., s. 95

¹⁵² President Lyndon B. Johnson's Remarks at the Signing of the Immigration Bill, Liberty Island, New York, October 3, 1965, k dispozici na <http://www.lbjlib.utexas.edu/Johnson/archives.hom/speeches.hom/651003.asp>, (10.5.2008).

¹⁵³ President Lyndon B. Johnson's Remarks at the Signing of the Immigration Bill, Liberty Island, New York, October 3, 1965, k dispozici na <http://www.lbjlib.utexas.edu/Johnson/archives.hom/speeches.hom/651003.asp>, (10.5.2008).

¹⁵⁴ Tichenor, s. 215-216

¹⁵⁵ Tichenor, s. 216

Tabulka č. 1 – Preference imigračního zákona z roku 1965

Preference	Popis kategorie	Počet vív
<i>Výjimka</i>	<i>Manželé, svobodné neplnoleté děti občanů USA a rodiče občanů USA</i>	<i>Bez omezení</i>
1.	Svobodné dospělé děti občanů USA	58 000 (20%)
2.	Manželé a děti cizinců s trvalým pobytem	58 000 (20%)
3.	Profesionální pracovníci, zejména nadaní vědci a umělci	29 000 (10%)
4.	Vdané či ženaté děti občanů USA	29 000 (10%)
5.	Bratři a sestry občanů USA	69 600 (24%)
6.	Pracovníci se zaměstnáním, které je nedostatkové na trhu	29 000 (10%)
7.	Uprchlíci	17 400 (6%)
Celkem	74% na základě rodinných vazeb; 20% na základě zaměstnání; 6% uprchlíci	290 000

Zdroj: Tichenor, table 7.10

4. Nezamýšlené důsledky imigračního zákona na charakter imigrace do USA

Legislativní změna z roku 1965 přinesla mnoho důsledků, které byly neočekávané a nezamýšlené (nejen) pro politiky, kteří zákon schvalovali.

Důsledky imigračního zákona z roku 1965 na americkou imigraci byly následující: reforma posílila stále rostoucí imigrační vlnu, napomohla koncentrovat imigraci jen z některých zemí a povzbudila příliv nelegální imigrace, včetně upevnění a rozšíření velkých přistěhovaleckých komunit, do nichž se mohli nelegální přistěhovalci pozvolně začlenit nebo přímo zmizet.¹⁵⁶ Kromě toho, došlo k výrazné změně etnického složení imigrantů. Situace pak byla podpořena dalšími zákony, zejména zákonem o ilegální imigraci z roku 1986 (*IRCA*),

¹⁵⁶ Desipio, de la Garza, s. 49.

týkající se ilegálních imigrantů. James R. Edwards pro celou situaci vymyslel výstižné přirovnání, že americká imigrační politika byla v roce 1965 nastavena na „autopilota“, přičemž její „motor“ začal jet na vysoký stupeň přijetím dalších zákonů.¹⁵⁷ Nesmím zapomenout také na fakt, že kromě zákonů v USA měli na výše uvedené změny vliv také faktory v zemích, z kterých imigranti do USA přišli.

Jak už jsem uvedl v úvodu celé práce, budu se zabývat důsledky, které zákon měl na změnu charakteru imigrace. Konkrétně se budu věnovat zejména růstu počtu imigrantů a změně jejich etnického složení. Tato změna imigrace dále ovlivnila celou americkou společnost – kvůli rozsáhlosti těchto vlivů (demografické, ekonomické, sociální, politické, ekologické ad. vlivy), na ukázkou vyberu pouze vliv imigrace na vývoj americké populace.

4.1 Nárůst počtu imigrantů

Poté co změna zákona v roce 1968 vstoupila v platnost, objevila se jedna z největších imigračních vln v celé historii Spojených států amerických. Od roku 1968 do roku 2005 se do Spojených států amerických legálně trvale přistěhovalo více než 25 milionů lidí.¹⁵⁸ Největší imigrační vlnu ve dvacátém století zažily Spojené státy hned na jeho počátku, kdy došlo k velkému imigračnímu boomu. Roční součty přistěhovalců v posledních desetiletích se nicméně těm z počátku 20. století velmi blíží.¹⁵⁹ Vzhledem k tomu, že USA mají v současnosti větší počet obyvatel než tehdy, není podíl ročně přistěhovalých imigrantů na počtu obyvatel tak vysoký jako na začátku 20. století. Na druhou stranu, tato imigrační vlna trvá již mnohem déle, než ta z počátku 20. století: v 70. letech imigrovalo do USA každý rok průměrně 500 tisíc lidí, v osmdesátých letech už to bylo 700 tisíc lidí, v devadesátých letech potom průměrně něco mezi 800 tisíci a 1 milionem lidí.¹⁶⁰ Počet imigrantů za rok 2005 dosáhl již součtu 1 122 373.¹⁶¹ Navíc, dnešní imigranti zůstávají mnohem více v USA, než tomu bylo u těch, kteří se přistěhovali na přelomu 19. a 20. století.¹⁶²

Příznačným indikátorem velké imigrační vlny je také nárůst počtu obyvatel narozených v jiné zemi (*foreign-born*). Od sedmdesátých let počet těchto obyvatel výrazně

---

¹⁵⁷ Edwards, James R., Jr. *Two Sides of the Same Coin. The Connection Between Legal and Illegal Immigration*. Center for Immigration Studies, 2006, k dispozici na: www.cis.org, (28.4.2008)

¹⁵⁸ www.dhs.gov

¹⁵⁹ viz Graf č. 1

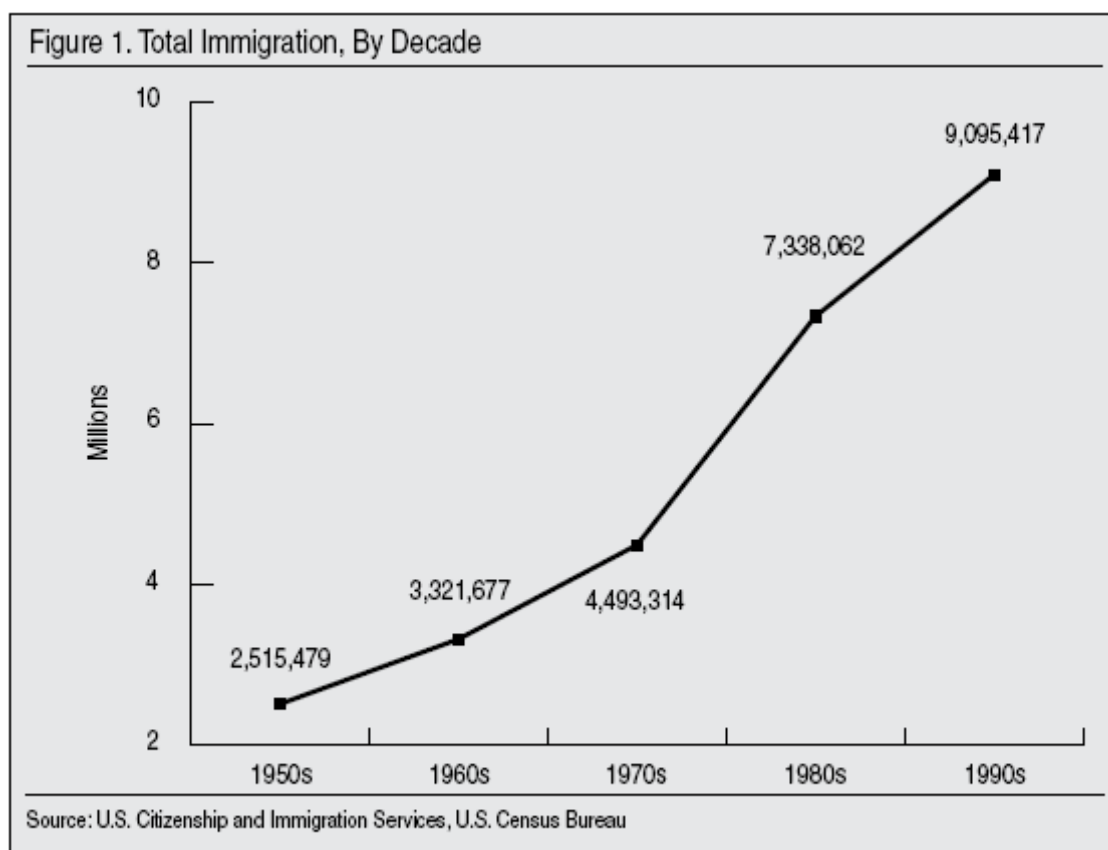
¹⁶⁰ www.dhs.gov

¹⁶¹ www.dhs.gov

¹⁶² www.cis.org

vzrostl. V roce 1970 podle výsledků sčítání lidu (*census*) to bylo 9,6 milionů lidí (4,7 procent populace), v roce 2000 už 31,1 milionů lidí (11,1 procent populace).¹⁶³ Počet obyvatel narozených v jiné zemi roste každoročně o více než jeden milión.¹⁶⁴

Graf č. 1 – Počet imigrantů podle jednotlivých dekad

Zdroj: Centrum pro imigrační studia (Center for Immigration Studies), k dispozici na www.cis.org/articles/2006/back106.html

4.2 Změna etnického složení imigračního proudu

Rozsah demografických změn je velmi výrazný. Imigrační politika založená na sjednocování rodin a kvalifikaci imigrantů neovlivnila pouze počty imigrantů, ale zároveň také jejich etnické složení. Zatímco v padesátých letech pocházely více než dvě třetiny imigrantů z Evropy a Kanady a zbývající části světa tvořily menšinu, v současnosti je situace

¹⁶³ www.cis.org

¹⁶⁴ Schuck, 18

zcela opačná. Větší rovnoprávnost přístupu přistěhovalců z různých zemí způsobila větší diverzifikaci přistěhovalecké populace.

Během šedesátých let třetina přistěhovalců pocházela z Evropy, 40 procent přišlo dohromady z Mexika, Karibiku a Střední a Jižní Ameriky, méně než 12 procent z Asie a větší část zbytku z Kanady.¹⁶⁵ V roce 1968 byl schválen nový zákon, což se velmi rychle projevilo: mezi roky 1968 a 1976 se podíl Kanadčanů snížil téměř dvakrát z 51,7 procent na 28,2 procent, zatímco podíl imigrantů z Asie vzrostl šestkrát z 1,8 procent na 28,1 procent.¹⁶⁶ V roce 1998 činil podíl Evropanů 15 procent a Kanadčanů pouhých 0,2 procent, zatímco podíl imigrantů z Amerického kontinentu vzrostl na 46 procent a podíl Asiátů dosáhl 32 procent.¹⁶⁷ To vše bylo doprovázeno růstem absolutních čísel celkového počtu imigrantů, z nichž je podíl počítán. Zajímavé je také porovnání seznamu prvních deseti zemí, z nichž pochází nejvíce imigrantů v padesátých a devadesátých letech. V letech 1991 – 1996 se v tomto seznamu nacházelo v porovnání s 50. lety osm nových zemí (Filipíny, Vietnam, Čína, Dominikánská republika, Indie, Korea, Salvador a Jamajka).¹⁶⁸

Následující čísla ukazují počty imigrantů do USA z jednotlivých zemí v letech 1971-2002: Afrika 825 700; Asie 7 331 500 (Bangladěš 93 900; Kambodža 150 900; Čína 1 179 300; Indie 1 005 100; Japonsko 177 600; Laos 215 800; Filipíny 1 508 100; Jižní Korea 839 600; Vietnam 1 098 000); Evropa 3 300 400; Severní Amerika 9 844 500; (Karibik 2 936 800; Střední Amerika 1 334 200; Mexiko 5 141 600;) Jižní Amerika 1 479 700; Dohromady 19 410 300.¹⁶⁹

Evropa už v současnosti nedominuje imigraci do Spojených států jako tomu bylo dříve; většina nově přichozích měla tmavou barvu kůže, a jak uvádí mnoho odhadů v průběhu jedenadvacátého století se současné etnické menšiny mohou stát novou většinou v americké společnosti.¹⁷⁰ Z toho plyne, že změna etnického složení imigrantů měla výrazný vliv také na změnu etnického složení celé americké společnosti.

V současnosti, podle informací vycházejících ze sčítání lidu z roku 2000 jednotlivci z Latinské Ameriky tvoří 52 procent obyvatel USA narozených v jiné zemi, jednotlivci z

---

¹⁶⁵ Schuck, s. 18

¹⁶⁶ Schuck, s. 18

¹⁶⁷ Schuck, s. 18

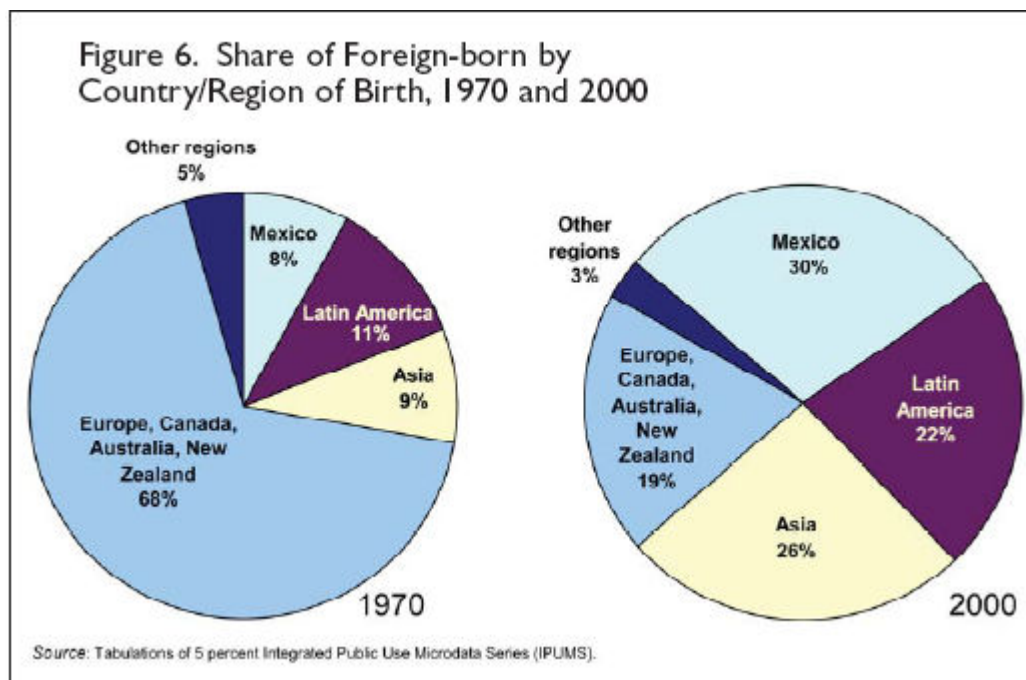
¹⁶⁸ Borjas, George J.: *Heaven's door: Immigration Policy and the American Economy*. Princeton: Princeton University Press, 1999, s. 41

¹⁶⁹ Le, C.N. 2005. "The New Wave of Asian Immigration" *Asian-Nation: The Landscape of Asian America*, k dispozici na <http://www.asian-nation.org/new-immigration.html>, (28.5.2007).

¹⁷⁰ Donna R. Gabbaccia, *Immigration and American Diversity*, 2002, s. 236

asijských zemí 26 procent, Evropané 16 procent a jednotlivci z ostatních oblastí 6 procent obyvatel narozených v jiné zemi.¹⁷¹

Graf č. 2 – srovnání počtu obyvatel USA narozených v jiné zemi v letech 1970 a 2000

Zdroj: Institut pro migrační politiku (*Migration Policy Institute*), k dispozici na: http://www.migrationpolicy.org/ITFIAF/TF17_Lowell.pdf

Podle sčítání lidu z roku 2000 je v USA v současnosti více než 35 milionů Hispánců (*Latinos*), kteří již početně předstihli afroamerickou menšinu.¹⁷² Kvůli jiné metodice nemohu toto číslo srovnávat s čísly z předešlých censů. Nicméně, je zcela nezpochybnitelné, že nárůst zejména hispánského etnika je enormní a stále trvajícím.

Demografické odhady počítají s tím, že do roku 2025 má počet hispánské populace v Kalifornii předstihnout počet bělochů.¹⁷³ Již dnes tvoří nebělošské menšiny více než 50 procent populace ve věku do 18 let v Arizoně, v Kalifornii, na Havajských ostrovech, v Novém Mexiku a v Texasu.¹⁷⁴

¹⁷¹ The Foreign-Born Population: 2000, Census 2000 Brief, p. 1, k dispozici na: <http://www.census.gov/prod/2003pubs/c2kbr-34.pdf>, (20.4.2008) – viz graf. č. 2

¹⁷² Calda, s. 9-10

¹⁷³ www.dhs.gov

¹⁷⁴ www.dhs.gov

4.3 Co způsobilo nárůst počtu imigrantů a změnu jejich etnického složení?

Systém imigrace založený v první řadě na slučování rodin a potom také na pracovní imigraci umožnil tzv. řetězovou migraci (*chain migration*). Termín se používá proto, že tento druh migrace využívá efekt řetězové reakce. Imigranti se nejprve na základě pracovních preferencí dostali do USA a poté využili preference na základě sjednocení rodin.

Americký historik David Reimers výstižně popsal jak řetězová imigrace funguje: „Asijský muž přijede do USA studovat, získá pracovní povolení, stane se oficiálním imigrantem a pak se rozhodne znovu „sloučit se svou rodinou“. Nejednodušším způsobem jak toho dosáhnout by byl návrat domů, ale on místo toho využije druhou prioritu vytvořenou zákonem z roku 1965, která umožní jeho ženě a dětem, aby za ním přijeli. Pár získá občanství a potom pošle pro své rodiče, bratry a sestry – všichni jsou vyjmuti z početních kvót. Jeho bratři a sestry poté pošlou pro své vlastní manžele či manželky, děti, rodiče a sourozence.“¹⁷⁵ V konkrétním příkladě, který Reimers ukázal se deset let poté co student přijel, do Spojených států amerických dohromady imigrovalo 19 lidí.¹⁷⁶

5. Očekávané důsledky imigračního zákona z roku 1965 a jejich srovnání s reálnými důsledky

Liberální historik Steve M. Gillon se na jedné konferenci vyjádřil, že pokud by členové Kongresu v roce 1965 měli skleněnou kouli a mohli vidět 40 let do budoucnosti, nezvedl by se při hlasování o nové imigrační reformě ani jediný hlas.¹⁷⁷ Podobně argumentují i další američtí odborníci na problematiku imigrační politiky. Jeden z největších odborníků, Davide Reimers v jedné ze svých knih uvedl, že kdyby byly důsledky zákona známé již při jeho schvalování, zákon by v původní podobě nebyl schválen.¹⁷⁸ Další odborník na imigrační

---

¹⁷⁵ Otis L. Graham, Jr.: A Vast Social Experiment: The Immigration Act of 1965, 2004, k dispozici na http://www.npg.org/forum_series/socialexp.html, (20.4.2008)

¹⁷⁶ Otis L. Graham, Jr.: A Vast Social Experiment: The Immigration Act of 1965, 2004. http://www.npg.org/forum_series/socialexp.html (20.4.2008)

¹⁷⁷ www.fairus.org

¹⁷⁸ Schuck, s. 19

politiku, Roger Daniels zase uvedl, že pokud by Kongres plně pochopil důsledky zákona z roku 1965, tak by zákon téměř jistě neprošel.¹⁷⁹

V této kapitole se pokusím ukázat, že důsledky imigrační reformy z roku 1965, kterými jsem se zabýval v předchozí kapitole, byly při schvalování zákona pro velkou většinu amerických politiků zcela nepředpokládané a nezamýšlené. Jako příklad platnosti této teze mi poslouží zejména výroky politiků během debat, které v Kongresu při schvalování imigračního zákona z roku 1965 proběhly. Tyto výroky politiků obsahující konkrétní očekávání a odhady vlivu imigrační reformy na imigraci, vždy zjednodušeně porovnam s reálnými důsledky reformy, aby moje teze více vynikla.

Stoupenci legislativního návrhu při obhajobě zákona často argumentovali, že nový zákon je velmi potřebný a přitom nepřinese nějaké převratné změny pro americkou imigraci a americkou společnost. Tvrdili, že nový zákon sice zruší národnostní kvóty, ale jeho praktickým důsledkem bude udržení daného stavu.¹⁸⁰ Mýlili se. Z prohlášení prezidenta Johnsona u příležitosti podepisování schváleného zákona plyne, že žádné zásadní změny neočekával. Johnson doslova řekl: „Tento zákon, který jsme dnes podepsali, není nějakým revolučním zákonem. Neovlivní životy miliónů. Nezmění povahu našeho každodenního žití.“¹⁸¹ Prezident Johnson se mýlil. Nový zákon umožnil novou éru imigračního boomu, který žití milionů lidí ovlivnil.¹⁸²

Emanuel Celler, který zákon předložil Sněmovně reprezentantů řekl v srpnu 1965, že konec diskriminace imigrantů podle místa narození povede k novému rozložení počtu přistěhovalců z jiných míst než ze severní a západní Evropy; imigranti z Asie a Afriky se budou muset vyrovnávat s konkurenty a získat potřebnou pracovní kvalifikaci, aby se dostali do USA. Jelikož jen zanedbatelné procento z nich má v USA své předky, málokterí z nich se

---

¹⁷⁹ Schuck, s. 19

¹⁸⁰ Graham, Hugh Davis. *Collision Course: The Strange Convergence of Affirmative Action and Immigration Policy in America*. New York: Oxford University Press, 2003. str. 100

¹⁸¹ Three Decades of Mass Immigration. The Legacy of the 1965 Immigration Act, Center for Immigration studies, September 1995, k dispozici na: <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html>, (28.4.2008)

¹⁸² Three Decades of Mass Immigration. The Legacy of the 1965 Immigration Act, Center for Immigration studies, September 1995, k dispozici na: <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html>, (28.4.2008)

z důvodů rodinných vztahů do USA dostanou.¹⁸³ Podle Celler ve srovnání s imigrací z Evropy nepůjde o nějaké velké množství přistěhovalců z Afriky a z Asie¹⁸⁴

Stoupenci zákona zejména čekali, že reforma nebude mít velký vliv na růst imigrace a změnu jejího etnické složení. Mezi výrazné zastánce nové zákonné úpravy, kteří dokazovali, že k výraznému zvýšení počtu imigrantů nedojde, patřil také demokratický ministr spravedlnosti Robert Kennedy. Po změnách volal nejprve ve svém dopise adresovaném New York Times ze srpna 1964. Uvedl v něm, že nadešel čas uvědomit si potřebu starou imigrační politiku založenou na systému kvót - který USA připravuje o řadu schopných imigrantů, jejichž přispění potřebujeme - vyměnit za systém podle schopností. Uvedené změny přitom podle něj způsobí jen nepatrný nárůst v celkovém počtu přistěhovalců do Spojených států amerických.¹⁸⁵ Proti obavám, že z nějaké země přijde příliš velké množství přistěhovalců, se Robert Kennedy vyslovil, že přistěhovalci z žádné země se nedostanou přes 10 procent celkového počtu nových přistěhovalců.¹⁸⁶ V roce 1965 Roberta Kennedyho vystřídal nový ministr spravedlnosti Nicholas Katzenbach, který se podobně jako Kennedy domníval, že novela není navržena, aby přinesla výrazné zvýšení počtu nově přichozích do Ameriky a přinese pouze malý nárůst u povolené legální imigrace.¹⁸⁷

Předseda senátního podvýboru pro imigraci Edward Kennedy zase řekl na obhajobu plánované novely, že americká města nebudou ročně zaplavena miliony přistěhovalců, procento imigrantů zůstane prakticky stejné a nebude narušeno ani dosavadní etnické složení USA, jak se domnívají kritici.¹⁸⁸

I jednotliví odborníci na dané oblasti a země se ve svých odhadech mýlili. Přestože většina podporovatelů novely pocházela z demokratické strany, zákon měl podporu na obou stranách politického spektra. Pro příklad uveďme republikánského senátora Hirma Fonga, který se vyjádřil k možným kulturním změnám americké společnosti způsobených případným přílivem Asiatů: řekl, že lidé z této části světa nikdy nepřesáhnou jedno procento americké

---

¹⁸³ Congressional Record, Aug. 25, 1965, p. 21812, citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

¹⁸⁴ Congressional Record, Aug. 25, 1965, p. 21812, citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

¹⁸⁵ The New York Times, Aug. 24, 1964, p. 26, citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

¹⁸⁶ U.S. Congress, House, 1964 hearings, p. 418 <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

¹⁸⁷ (U.S. Senate, Subcommittee on Immigration and Naturalization of the Committee on the Judiciary, Washington, D.C., Feb. 10, 1965, p.8, citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.6.2007)

¹⁸⁸ U.S. Senate, Subcommittee on Immigration and Naturalization of the Committee on the Judiciary, Washington, D.C., Feb. 10, 1965. pp. 1-3.), citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

populace a jasně prohlásil, že ke změnám kultury americké společnosti nedojde.¹⁸⁹ Mezi léty 1966-1977 přišlo jen z Japonska 19 399 imigrantů, což je více než trojnásobný odhad Fongova odhadu pro celou Asii; v letech 1966-1993 potom imigrace z Asie dosahuje celkového počtu 5 627 576 přistěhovalců a americká populace je ze 3 procent tvořena lidmi asijského původu.¹⁹⁰ (v roce 2000 už dokonce 3,6%).

Legislativní návrh nové imigrační změny hájil také ministr zahraničí Dean Rusk a když byl dotazován na počet případných imigrantů z Indie a prohlásil, že podle současného odhadu, založeném na nejlepších informacích, které ministerstvo zahraničí má, bude imigrantů z Indie v prvních pěti letech kolem 8 tisíc a nemyslí si, že by ve světě panovala taková situace, že by všichni čekali na možný příchod do USA.¹⁹¹ Jak víme, tehdejší ministr zahraničí se ve svých předpovědích a odhadech velmi mýlil. V prvních 5 letech od schválení zákona přišlo do USA 27 859 imigrantů z Indie, což je více než trojnásobek počtu, který předpokládal Dean Rusk (v letech 1965-1993 potom imigrace z Indie dosáhla celkového počtu 558 980 přistěhovalců).¹⁹² Přestože výrazná většina členů Kongresu byla taková, našlo se i několik těch, kteří varovali před schválením. Nacházeli se zejména mezi odpůrci a také mezi některými umírněnými zastánci. Odpůrců – zejména v Republikánské straně a většinou pocházeli z řad ochránců tradičních amerických hodnot. Patřil mezi ně např. republikánský kandidát na viceprezidenta a člen Sněmovny reprezentantů William E. Miller, který v listu New York Times varoval před nekontrolovatelným nárůstem imigrace. Uvedl, že pokud prezident prosadí svou vůli a současné imigrační zákony budou nahrazeny, dojde k trojnásobnému nárůstu imigrantů v příštím roce a v následujících letech se jejich počet bude zvyšovat ještě více, a proto se ptá, zda by se Američané neměli dívat na celou věc realističtěji a řešit nejprve své domácí problémy (např. nezaměstnanost) a teprve potom se starat o problémy na světové scéně.¹⁹³

---

¹⁸⁹ U.S. Senate, Subcommittee on Immigration and Naturalization of the Committee on the Judiciary, Washington, D.C., Feb. 10, 1965, pp.71, 119, citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

¹⁹⁰ U.S. Senate, Subcommittee on Immigration and Naturalization of the Committee on the Judiciary, Washington, D.C., Feb. 10, 1965, pp.71, 119, citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

¹⁹¹ U.S. Senate, Subcommittee on Immigration and Naturalization of the Committee on the Judiciary, Washington D.C., Feb. 10, 1965, p.65, citováno na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

¹⁹² Center for Immigration Studies. The Legacy of the 1965 Immigration Act, k dispozici na <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

¹⁹³ The New York Times, Sept. 8, 1964, p. 14, k dispozici na: <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

Členů Kongresu, kteří dokázali situaci hodnotit kritičtěji, bylo mnohem méně. Patřil mezi ně např. republikánský kandidát na viceprezidenta a člen Sněmovny reprezentantů William E. Miller, který v listu New York Times varoval před nekontrolovatelným nárůstem imigrace. Uvedl, že pokud prezident prosadí svou vůli a současné imigrační zákony budou nahrazeny, dojde k trojnásobnému nárůstu imigrantů v příštím roce a v následujících letech se jejich počet bude zvyšovat ještě více.¹⁹⁴ Míra imigrace se opravdu zvýšila tak, jak to senátor Miller předpokládal, ale trvalo to delší dobu než předpokládal – v roce 1968, kdy nový imigrační zákon nabyl účinnost, se počet imigrantů zvýšil z čísla 290 697 na číslo 454 448, což znamená nárůst o 56 procent.¹⁹⁵ Miller očekával nárůst trojnásobný.

Několik málo oponentů se našlo i mezi Demokraty. Sem můžeme zařadit demokratického senátora Spessarda Hollanda, který v Senátu poukázal na fakt, že návrh nového imigračního zákona, který otevře dveře do Ameriky téměř celému světu, přináší zcela radikální změnu dosavadních imigračních pravidel.¹⁹⁶

---

¹⁹⁴ The New York Times, Sept. 8, 1964, p. 14, k dispozici na: <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

¹⁹⁵ Center for Immigration Studies. The Legacy of the 1965 Immigration Act, k dispozici na: <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

¹⁹⁶ Congressional Record, Sept. 22, 1965, p. 24779, k dispozici na: <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html> (28.4.2008)

Závěr

Schválení imigračního zákona z roku 1965 je důležitým a zlomovým datem pro vývoj americké imigrační politiky a podoby imigrace do Spojených států amerických.

I když cesta ke změně americké imigrační politiky byla dlouhá a „trnitá“, v šedesátých letech 20. století byl přelomový imigrační zákon podporován většinou amerických politických elit i zájmových skupin. U americké veřejnosti se oblibě netěšil.

Zákon z roku 1965 byl velmi úspěšný ve svém prvotním cíli – zrušil rasový základ imigrační politiky a přispěl k zlepšení amerického kreditu v éře studené války. V dlouhodobějším horizontu ale přinesl důsledky pro podobu americké imigrace, které byly nezamýšlené.

Původní očekávání a odhady důsledků zákona na podobu imigrace se od těch reálných velmi lišily. Většina politiků tehdejší doby se natolik soustředila na zrušení rasismu charakteristického pro předchozí systém a preferovala spíše symbolickou a principiální rovnu hodnot americké demokracie, včetně vylepšení pověsti USA v zahraničí, že nebyla schopna celou věc reálněji promyslet a provést důkladnější analýzy, které by počítaly se všemi dlouhodobými dopady nového zákona vzhledem k již v té době pozorovatelným změnám charakteru imigrace do USA v kontextu doby a situace ve světě.

Spojené státy měly po schválení Hart-Cellerově zákona imigrantům „dveře široce otevřené“ a staly se tak novým domovem pro velké množství nově příchozích. Charakter imigrace se zásadně změnil. Zákon z roku 1965 ve svých důsledcích dramaticky zintenzivnil změny, které byly pozorovatelné již o dekádu dříve než k reformě došlo: rostoucí počty imigrantů z Asie a ze Severní a Jižní Ameriky.¹⁹⁷

Z výše uvedeného vyplývá, že změny, které legislativní změna z roku 1965 přinesla byly zásadního charakteru. Nicméně, bylo by mylné za jediného „viníka“ těchto změn považovat jen imigrační zákon. Nejenom americká imigrační politika má vliv na rozhodování potenciálních imigrantů, nesmíme zapomenout také na vliv podmínek v konkrétních zemích, z nichž potenciální imigranti pocházejí a také na další specifické důvody, kterými se tato práce nezabývá. Přesto, jak se velká většina odborníků shodne, dnešní demografickou diverzifikaci americké společnosti lze přímo připsat „na účet“ imigračního zákona z roku 1965.¹⁹⁸

---

¹⁹⁷ Barkan, E.: *The Recent Era of Immigration to the United States. 1965 to the Present*, In: J. Gjerde (ed.), *Major Problems in American Immigration and Ethnic History*, Boston 1998, s. 467.

¹⁹⁸ Schuck, s. 17

Resumé

This thesis “Immigration Act of 1965: Unintended Consequences and Political Aspects of its Passage” deals with one of the major U.S. immigration policy reform in the 20th century. This policy reform, Immigration Act of 1965 also known as “Hart-Celler Act”, established a brand new system for allotting visas to the United States which was based on several preferences, especially on “family reunification” of immigrants and their working skills. Technically speaking, Congress amended the Immigration and Nationality Act of 1952.

It marked a radical break with previous restrictive immigration policy as abolished restrictive and racist system of national-origin quotas that had been in place in the United States for more than forty years since the Immigration Acts of 1921 and 1924 were passed.

The bill was supported by the majority of Democrats, some Republicans, many interests groups and religious organizations.

Despite the expectations of the majority of politicians the 1965 Immigration Act radically changed the structure and character of immigration to the United States. In its unintended consequences the Immigration Act of 1965 has brought a new era of mass immigration and has had a big impact on American society. It is often said today that 1965 “Immigration law changed face of America”¹⁹⁹. The extent of demographic changes caused or rather underlined by the 1965 Immigration Act has been enormous. There has altered not only the number of immigrants who has entered the USA, it has also shifted the national origin mix of the immigrant flow. The system of family-based immigration put in place in 1965 enabled so-called "chain migration." It also helped illegal immigrants to disappear in large communities of immigrants.

These consequences were overwhelmingly unintended. The supporters of the bill thought that the new law hadn't been the cause of such a revolutionary change. They were wrong when they argued that little would change because the measure of the bill gave preference firstly to relatives of immigrants already in America and secondly to professionals with skills in short supply in the United States. They underestimated the role of chain migration - abilities of professionals from Asia, family-based immigration from Latin America and Asia and illegal immigration, especially from Mexico.

---

¹⁹⁹ Jennifer Ludden, 1965 Immigration Law Changed Face of America, k dispozici na: <http://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=5391395>, (28.4.2008)

Seznam Literatury

Baršová, A; Barša P. *Přistěhovalectví a liberální stát. Imigrační a integrační politiky v USA, západní Evropě a Česku*. Brno: 2005.

Barkan, E.: *The Recent Era of Immigration to the United States. 1965 to the Present*, In: J. Gjerde (ed.), *Major Problems in American Immigration and Ethnic History*, Boston 1998.

Borjas, George J.: *Heaven's door: Immigration Policy and the American Economy*. Princeton: Princeton University Press, 1999.

Brimelow, Peter, *Alien Nation: Common Sense About America's Immigration Disaster*, Perennial Harper 1966.

Budil, Ivo.T. „*Mexifornia*“ a soudobá kritika multikulturalismu. In: Jakoubek, Marek a Tomáš Hirt, eds., *Multikulturalismus: Sociokulturní diverzita a interkulturní vzdělávání v České republice*, str. 77-130. Plzeň 2003.

Calda, Miloš, *Imigrace a americká společnost*, *Mezinárodní politika* 10/2003, str. 9-10.

Chin, Gabriel J., “*The Civil Rights Revolution Comes to Immigration Law: A New Look at the Immigration and Nationality Act of 1965*,” 75 *N. Carolina Law Review*, 1996, str. 273-345.

Daniels, Roger. *Coming to America: a history of immigration and ethnicity in American life*, New York: Harper Perennial, 1991.

Daniels, Roger. *Guarding the Golden Door: American Immigration Policy and Immigrants Since 1882*. New York: Hill and Wang, 2004.

Delaet, *Immigration Policy in the Age of Rights*, Westport, CT: Praeger, 2000.

Desipio, L.: de la Garza, R. O.: *Making Americans, Remaking America, Making Americans, Remaking America: Immigration and Immigrant Policy*. Westview Press, Boulder (Colorado) 1998.

Fuchs, Lawrence H.: *The American Kaleidoscope. Race, Ethnicity and the Civic Culture.* Hanover 1995.

Hing, B. O.: *Defining America through Immigration Policy.* Temple University Press, Philadelphia 2004.

Gabbaccia, Donna R.: *Immigration and American Diversity.* Malden: Blackwell, 2002.

Gillon, Steven M. "*That's Not What We Meant to Do:*" *Reform and Its Unintended Consequences in Twentieth-Century America,* New York: W.W. Norton & Co., 2000.

Gimpel, James G., Edwards, James R., Jr.: *The Congressional Politics of Immigration Reform.* Boston: Allyn and Bacon, 1999.

Graham, Hugh Davis. *Collision Course: The Strange Convergence of Affirmative Action and Immigration Policy in America.* New York: Oxford University Press, 2003.

Graham, Hugh Davis: *Affirmative Action for Immigrants? The Unintended Consequences of Reform* - In Skrentny, John David (ed.): *Color Lines: Affirmative Action, Immigration, and Civil Rights Options for America.* Chicago: University of Chicago Press, 2001.

Graham, Otis L. *Unguarded Gates: A History of America's Immigration Crisis.* Lanham: Rowman & Littlefield, 2004.

Huntington, Samuel P. Samuel P. Huntington, *Kam kráčíš, Ameriko? - Krize americké identity.* Praha 2005.

Joppke, Christian. *Immigration and the Nation-State: The United States, Germany, and Great Britain.* New York: Oxford University Press, 1999.

Reimers, David M. *Unwelcome Strangers: American Identity and the Turn against Immigration.* New York: Columbia University Press, 1998.

Simon, Rita J., and Susan H. Alexander. *The Ambivalent Welcome: Print Media, Public Opinion, and Immigration*. Westport, CT: Praeger Publishers, 1993.

Schuck, Peter, H. *Importing Diversity: Immigration*. Public Law & Legal Theory, Research Paper No. 21, 2002.

Tichenor, Daniel J. *Dividing Lines: The Politics of Immigration Control in America*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2002.

Internetové zdroje

Daniels, Roger, *The Immigration Act of 1965: Intended and Unintended Consequences In* Historians on America, U.S. Department of State, k dispozici na:

<http://usinfo.state.gov/products/pubs/historians/chapter11.htm>

Edwards, James R., Jr. *Two Sides of the Same Coin. The Connection Between Legal and Illegal Immigration*. Center for Immigration Studies, 2006, k dispozici na:

www.cis.org/articles/2006/back106.html

Gibson, C. and Jung, K.: *Population Division Historical Census Statistics on the Foreign-born population of the United States: 1850 to 2000*. U.S. Census Bureau, Washington, DC, 2006, k dispozici na:

<http://www.census.gov/population/www/documentation/twps0081/twps0081.pdf>

Graham, Otis L., Jr.: *A Vast Social Experiment: The Immigration Act of 1965*, 2004, k dispozici na: http://www.npg.org/forum_series/socialexp.html

Kozák, Kryštof: *Asymetrické vztahy a migrace – případ Mexika a USA*, k dispozici na:

<http://instituty.fsv.cuni.cz/kozak>

Le, C.N.: *"The New Wave of Asian Immigration" Asian-Nation: The Landscape of Asian America*, k dispozici na: <http://www.asian-nation.org/new-immigration.shtml>

Ludden, Jennifer: *1965 Immigration Law Changed Face of America*, k dispozici na: <http://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=5391395>

President Lyndon B. Johnson's Remarks at the Signing of the Immigration Bill, Liberty Island, New York, October 3, 1965, k dispozici na:

<http://www.lbjlib.utexas.edu/Johnson/archives.hom/speeches.hom/651003.asp>

Three Decades of Mass Immigration. The Legacy of the 1965 Immigration Act, Center for Immigration Studies, k dispozici na: <http://www.cis.org/articles/1995/back395.html>

www.cis.org – stránky Centra pro imigrační studia (*Center for Immigration Studies*)

<http://www.migrationpolicy.org> – stránky Institutu migrační politiky (*Migration Policy Institute*)

www.fairus.org – stránky Federace pro americkou imigrační reformu (*Federation for American Immigration Reform*)

www.census.gov – stránky oficiálního statistického úřadu federální vlády USA (*US Census Bureau*)

<http://www.dhs.gov> – stránky federálního ministerstva „*Department of Homeland Security*”

